

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Історія

Герой фільму «В бій ідуть тільки «старики» не поїде до Москви на День Перемоги

СТОР. 10

Резонанс

Російський солдате, кидай рушницю і йди додому!

СТОР. 7

Спорт

Крижаний травень у Білій Церкві

СТОР. 14

№ 79 (6083) СЕРЕДА, 6 ТРАВНЯ 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У Гданськ, на урочистості...

Президент України Петро Порошенко візьме участь у польських урочистостях з нагоди 70-ї річниці закінчення Другої світової війни, які відбудуться в Гданську. Як повідомило Польське Радіо, крім Президента України, 7 травня до Польщі прибудуть глави Болгарії, Хорватії, Кіпру, Чехії, Естонії, Литви, Румунії, Словаччини, Латвії, Угорщини, Словенії. Є ймовірність приїзду Президента Франції Франсуа Олланда. Про свою участь у заходах також заявили Генеральний секретар ООН та голова Європейської ради.

Урочистості розпочнуться в Європейському центрі Солідарності історичними дебатами під назвою «Спадщина Другої світової війни з перспективи останніх 70 років», повідомляє «Європравда». Після дискусії істориків — політична частина під назвою «Європейська інтеграція. Урок з Другої світової війни та її сучасне значення», яку проводитиме Президент Польщі Броніслав Коморовський. Потім відбудуться урочистості на Вестерплятте.

Всі заходи триватимуть протягом 7 і 8 травня.

«Гібриди» укотре порушили «режим тиші»

Фото Вікторії САВИЦЬКОЇ.

Жителі Маріуполя вийшли на мітинг, протестуючи проти демілітаризації Широкиного. На площі на перехресті проспектів Леніна та Будівельників вийшли кілька сотень городян з державною символікою, червоними маками та плакатами.

Ситуація на сході країни залишається напруженою, констатують у прес-центрі АТО. ***Російсько-терористичні формування дедалі частіше й нахабніше порушують «режим тиші», обстрілюючи українські позиції та населені пункти з важкого, забороненого Мінськими домовленостями озброєння. За такої вогневої інтенсивності, за таких руйнувань і втрат нівелюється сам процес перемир'я.***

СТОР. 13

ПОДІЇ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Воєнна агресія Росії — це питання не сходу України, а східного кордону Євросоюзу

Імплементація реформ в Україні та ситуація на сході нашої держави були провідними темами зустрічей Голови Верховної Ради України Володимира Гройсмана під час офіційного візиту до Республіки Польща 29—30 квітня.

СТОР. 3

Хлібопекарі знизили ціни

У час масового подорожчання хліба Хмельницьке відділення антимонопольного комітету рекомендувало десяти суб'єктам господарювання, що виготовляють хліб та хлібобулочні вироби, утриматись від дій, які можуть спричинити необґрунтоване збільшення їх вартості. Під час проведення дослідження було встановлено, що здорожчання відбулося через зростання витрат на електроенергію, газ, паливно-мастильні матеріали та сировину — олію, цукор, борошно, дріжджі. Проте, розглянувши рекомендації антимонопольників, учасники ринку знизили оптові ціни на хліб і хлібобулочні вироби. Зокрема, подешевшали житньо-пшеничний хліб та батон, **інформує наш хмельницький кореспондент Ірина КОЗАК.**

КОРОТКО

■ На Харківщині в селі Кругляківка з'явилася нова шкільна котельня. Замість газу тут використовуватимуть пелети, тож опалювальний сезон навчальний заклад зможе розпочинати самостійно. Цьогоріч в області планують перевести на альтернативне опалення 47 об'єктів соціальної сфери, **інформує наш власкор Микола КОСИЙ.**

■ У селі Лютенські Будища Зіньківського району на Полтавщині відбувся п'ятий фестиваль лемківської культури, започаткований нащадками українців, примусово переселених сюди з Польщі, **повідомляє наш власкор Василь НЕЙЖМАК.**

■ Пляжі Херсонщини безпечні, як свідчать аналізи води. Виняток — пляжі Берислава, де поки що не завершено реконструкцію очисних споруд. Влада сподівається, що до початку сезону недоліки буде усунуто, **передає наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

В українські ПСГ із початку року було закачано понад 1 млрд. кубометрів газу, — *«Укртрансгаз»*

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира Гройсмана в Європейському коледжі в Натоліні (Варшава)

Шановні члени парламенту Польщі.

Шановні представники дипломатичного корпусу.

Шановні викладачі і студенти Європейського коледжу.

Друзі.

Для мене велика честь та приємність виступити перед майбутніми лідерами європейської політики в Натоліні.

Упевнений, що саме зі студентства Натолінського відділення Європейського коледжу з часом вийдуть майбутні Президенти Європейської Ради, Європейської Комісії та депутати Європейського Парламенту.

Європейський коледж — це поважний осередок підготовки спеціалістів високого рівня з європейських питань.

Для моєї країни безумовним пріоритетом стає народження політичної еліти європейського рівня, створення цілого класу молодих лідерів з глибоким розумінням політичних, правових та економічних основ європейських цінностей.

Саме їм належить вести Україну до її європейського майбутнього і до членства в ЄС.

Ви знаєте, що минулого року Україна остаточно оформила свій європейський вибір.

Моральну точку неповернення ми пройшли на Майдані під час Революції Гідності.

Формально цей вибір був закріплений підписанням і ратифікацією Угоди про асоціацію, яка перетворила необхідність здійснення системних європейських реформ на юридичні зобов'язання України.

Для успіху України критично важливим є фаховий внесок молоді — тих, хто має європейське мислення, хто є беззастережним прихильником європейської ідеї, європейських принципів та цінностей.

Я впевнений, що саме такими якостями наділені випускники Європейського коледжу в Натоліні.

У цьому зв'язку хотів би висловити вдячність польській стороні за можливість щорічного фінансування навчання українських студентів у Натоліні.

Сподіваюся, що з кожним роком кількість стипендій для українців зростатиме.

Цього тижня в Києві відбулися дві важливі події — Саміт Україна — ЄС та Міжнародна конференція на підтримку України.

Хоча формально двосторонній Саміт був сімнадцятий, він був перший в умовах чинної Угоди про асоціацію, перший після перезавантаження влади в Україні і перший після зміни керівництва інституцій ЄС, яка відбулася в 2014 році.

Можу відверто заявити, що для пересічного українця сьогодні політична асоціація між Україною та ЄС — вже не просто політичний передвиборний лозунг, а початок практичних кроків на шляху до Європи.

Європейський Союз вже зробив немало для України.

Проте я не розглядаю підтвердження солідарності з Україною ключовим підсумком Саміту.

На мій погляд, Сімнадцятий саміт запам'ятається тим, що ми спілкувалися на новому рівні відвертості і вимогливості щодо один до одного.

Політична асоціація вимагає більшої взаємної відповідальності: України — за проведення реформ, а Європейського Союзу — за всебічне гарантування недоторканності та успіху нашого європейського вибору.

Така консолідована підтримка не була б можлива без активних зусиль наших польських друзів, які на всіх рівнях і в усіх форматах нагадують європейцям про те, що напад Російської Федерації на Україну — це загроза спільним європейським цінностям.

Я хочу висловити глибоку вдячність Польщі за її стійку солідарну позицію.

Підтримка Польщі набуває ще більшого значення, з огляду на активізацію дій Москви, спрямованих на підрив єдності серед держав—членів ЄС.

При цьому Росія використовує доволі прості засоби: широку пропагандистську кампанію з дискредитації України, потужні важелі економічного впливу та індивідуальний підхід до чутливих сфер двосторонніх відносин з кожною окремою державою—членом ЄС.

Щира позиція України з виконання Мінських домовленостей наражається на нові і нові маніпуляції з боку РФ і бойовиків, які на сьогодні не виконали жодного пункту.

Вдумайтеся: з моменту оголошення режиму припинення вогню 15 лютого ц. р.:

українські позиції було обстріляно понад 2,5 тисячі разів;

унаслідок цього загинули понад 100 українських військових (більш як 500 поранено);

бойовики не допускають Спеціальну моніторингову місію ОБСЄ до повної верифікації відведення крупнокаліберної зброї і продовжують періодично застосовувати її проти нас;

бойовики уникають обміну заручниками за принципом «всіх на всіх», а Росія продовжує мордувати на власній території низку українців, ув'язнених з політичних мотивів, серед яких народний депутат і член ПАРЄ Надія Савченко.

З цього я роблю висновок: хоч би яка щира була позиція України, Мінські домовленості і Комплекс заходів від 12 лютого використовуються Росією виключно як чергова «димова завіса» для:

продовження диверсійної та дезінформаційної діяльності в Україні та ЄС;

знищення української державності, свободи та демократії;

доведення нікчемності спільних цінностей та ідеалів європейської інтеграції, а також сучасної системи міжнародного правопорядку.

Ситуація в Україні вже давно перестала бути україно-російським конфліктом.

Ми в Україні вважаємо: дотепер ключові світові гравці не повною мірою відчувають, наскільки загрозливою є ця ситуація для світового порядку, що склався після Другої світової війни.

Гібридна війна, розв'язана проти України, повинна навчити світ правильних шляхів реагування на виклики нового характеру.

Багато запитань залишаються без відповіді, наприклад:

як діяти, якщо один із членів Ради Безпеки ООН є агресором?

як запобігти нехтуванню системою міжнародного права?

як пояснити, що гарантії територіальної цілісності від стратегічних партнерів в обмін на відмову від ядерної зброї — це надійна домовленість?

як протистояти тотальній пропагандистській атаці, яка щохвилини називає біле чорним?

як забезпечити, щоб злочини проти людяності, вчинені на території України, не залишилися непокараними?

Ці та багато інших запитань не мають простих відповідей. І серед тих, кому належить їх віднайти, обов'язково будуть нинішні і майбутні випускники Європейського коледжу.

Але щоб зупинити наступ і дати шанс мирному врегулюванню Україні вкрай потрібна консолідована позиція ЄС і підтримка Польщі з таких ключових питань:

продовження та посилення санкцій щодо РФ до моменту відновлення Україною повного контролю над своєю територією, у тому числі над Кримом;

підтримка нашої ініціативи щодо розгортання в Україні операції з підтримання миру ООН або ЄС;

підвищення обороноздатності України як східного кордону європейської цивілізації.

Шановні колеги.

Всупереч війні Україна вперше за майже 24 роки незалежності стала на шлях реальних реформ.

Буквально вчора в Києві ми обговорювали наші перші здобутки і плани на майбутнє в рамках Міжнародної конференції на підтримку реформ в Україні.

Реформування України — набагато складніший процес, ніж той, який постав перед Польщею 25 років тому.

По-перше, Україна — не просто постсоціалістична, а пострадянська держава.

По-друге, за два десятиліття пасивної та неефективної державної політики система зазнала мутацій, унаслідок яких її пострадянські рудименти доповнилися тотальною корупцією і дедалі сильніше укорінилися в українських реаліях.

Водночас я маю всі підстави стверджувати, що Верховна Рада України, яка після Революції Гідності оновилася більш як на 50 відсотків, відчуває відповідальність за гостру потребу змінити країну.

Так, нам ще належить сформувати європейську політичну культуру, брак якої був визначальним у політичній системі минулого.

Так, ми надто квапимося і робимо помилки, які неминучі за таких обставин.

Водночас, навіть в умовах турбулентної, молодої, але нарешті справжньої демократії, український парламент уже довів свою спроможність приймати важливі рішення.

На сьогодні жодне з цих рішень не провалене, і нам вже є про що звітувати.

Наведу кілька прикладів:

першим кроком до системної реформи судочинства став закон про право на справедливий суд, який передбачає, зокрема, прозоре та публічне конкурсне призначення суддів; інформація про відповідність судді критеріям антикорупційного законодавства; гарантування кожному права бути присутніми на судовому засіданні, проводити фото- та відеозйомку; відкриття інформації щодо суду, який розглядає справу;

Верховна Рада забезпечила умови, необхідні для започаткування системної боротьби з корупцією на державному рівні, внаслідок чого було створено Національне антикорупційне бюро, і внаслідок безпрецедентно прозорого конкурсу вже призначено керівника Бюро;

з метою покращення умов ведення бізнесу прийнято рішення в контексті дерегуляції, зокрема скорочено навпіл кількість ліцензій та введено тимчасову заборону перевірок малого бізнесу з боку контролюючих органів;

ми прийняли низку рішень з метою відновлення обороноздатності України;

ми почали працювати над реформуванням правоохоронних органів;

ми прийняли закон про суспільне мовлення, яке вже запущено.

Верховна Рада України також почала процес деолігархізації України. У цьому контексті я можу нагадати вам, про три закони, які ламають колишні схеми:

державі повернуто контроль над державними компаніями;

здійснено законодавчі кроки до підвищення прозорості ринку природного газу;

підвищено ренту на користування надрами.

Ми також почали крок за кроком рухатися в напрямі децентралізації, оскільки надмірна централізованість є одним з основних пережитків, який стримує рівномірний розвиток регіонів:

Парламент уже ухвалив рішення в контексті бюджетної та податкової децентралізації, прийнято закони про добровільне об'єднання громад, про засади регіональної політики, про децентралізацію повноваження у сфері будівництва.

Децентралізація визначена як один із пріоритетів конституційної реформи.

Конституційна комісія, яку я маю честь очолювати, у стислі терміни напрацює зміни до Основного Закону у цій сфері з тим, щоб остаточно ухвалити їх уже восени до місцевих виборів.

Склад Конституційної комісії покликаний забезпечити максимально інклюзивний процес. Відповідно до Указу Президента до її роботи залучаються 13 міжнародних експертів.

У цьому контексті не можу не згадати про тісну взаємодію з польською стороною з питання реформи місцевого самоврядування і децентралізації в Україні.

Сьогодні завдяки цій роботі створено Україно-польську робочу групу, яка об'єднує українських та польських експертів з конституційного права та місцевого самоврядування.

Шановні колеги.

Сучасна Україна не уявляє себе без братерської підтримки з боку Польщі.

Я щойно говорив про обмін досвідом у проведенні децентралізації.

До цього — відзначав роль Польщі як одного з провідних адвокатів України в ЄС

Мені відомо про дискусії в Польщі з приводу ухвалення 9 квітня Верховною Радою України закону, спрямованого на законодавче забезпечення правового статусу борців з нацизмом та борців за незалежність України у XX столітті.

Хочу з усією відповідальністю заявити: це рішення в жодному разі не спрямоване проти Польщі або будь-якої іншої держави.

Виступаючи у Верховній Раді, Президент Коморовський згадував мету, яку переслідувала Польща у 1989 році, а саме — «вирватися з комуністичного минулого».

Україна сьогодні звільняється від інерції комуністичної та радянської спадщини.

Для абсолютної більшості українців цей закон означає належне вшанування жертв комуністичного тоталітаризму і людей, які віддали своє життя боротьбі за незалежність України.

Символічно, що і цей закон, і три інші закони про декомунізацію отримали назву «законів Чистого четверга», бо саме цього дня, коли православні і греко-католики в Україні відзначали чистий четвер, Україна зробила рішучий крок для очищення від тоталітарного минулого:

ми відкрили доступ до архівів радянських спецслужб 1917—1991 років,

ми увічнили внесок українського народу в перемогу над нацизмом у Другій світовій війні,

ми відзначили, що ця війна почалася в 1939 році, а не в 1941-му, як пропагували комуністи, зневажаючи перш за все трагедію польського народу.

І нарешті ми, беручи приклад з поляків та інших європейських народів, засудили комуністичний та нацистський тоталітарні режими і заборонили пропаганду їхньої символіки.

Саме в цьому суть історичних законів про декомунізацію, і тлумачення їх як буцімто спрямованих проти будь-якого народу чи держави є помилковим.

Більше того, часто таке тлумачення є нав'язаним ззовні тими, хто і сьогодні бачить себе спадкоємцем Сталіна, посилаючи в Україну загарбницькі війська, і мріючи поставити на коліна як Польщу, так і всю Європу.

Історія повинна не розділяти, а єднати наші народи. Переконаний, що українці і поляки достатньо натерпілися впродовж своєї історії, щоб навчитися по-справжньому цінувати взаємні дружбу і братерство та не дозволити жодній третій стороні нас роз'єднати.

«Те, що нас єднає, більше від того, що нас ділить» — сказав великий поляк папа Іван Павло II.

Взаємне прощення та взаємне примирення — єдино правильний ключ до майбутнього, до спільної історії в наступні десятиліття.

Отже, ми повинні спільно гідно вшановувати пам'ять про всіх невинних жертв та йти вперед шляхом поєднання і примирення до спільного європейського майбутнього, як це відбулося між Польщею та Німеччиною, між Німеччиною і Францією.

Але історичний діалог не має бути предметом політичних маніпуляцій, він повинен бути спрямований не в минуле, а в майбутнє без забуття та перепису історії.

І в Україні, і в Польщі пам'ять про кожне трагічно обірване життя повинна остудити «гарячі» голови тих, хто тяжіє розвішувати ярлики, розпалює ненависть та закликає до помсти.

Відповідь їм має бути чітка і однозначна: більше ніколи українці і поляки не піднімуть руку один на одного.

Бо для нас це означатиме — підняти руку проти самих себе.

Українці і поляки мають значний досвід міцного «братерства зброї», який підтверджує, що ми можемо бути по-справжньому незалежними і сильними, лише коли ми разом. І тому є багато прикладів.

Дорогі друзі.

Наша спільна мета — це європейське демократичне майбутнє наших держав і народів в об'єднаній Європі.

Найкраща санкція, яку ЄС може застосувати щодо РФ, — це щедра й дієва підтримка України на шляху реформ.

Не менш важливо, щоб Європейський Союз знайшов у собі мужність надати потужні сигнали й українському суспільству.

Я маю на увазі перспективу членства в ЄС і безвізовий режим для українців.

Для українців ці рішення стануть символом того, що ЄС готовий боротися за Україну — так само як українці сьогодні борються за Європу на східному фронті.

Для українців ці рішення стануть символом того, що ЄС не збирається залишати їх наодинці з викликами сьогодення.

Ці рішення також стануть потужним ударом по одній із ключових тез російської пропаганди, яка намагається переконати українців у тому, що в Європі на них ніхто не чекає.

За вашої підтримки ми будемо вперто й успішно йти шляхом складних реформ і зміцнимо незалежність України.

Адже, як казав Юзеф Пілсудський, «без незалежної України не може бути незалежної Польщі».

Дякую за увагу!

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Україна сьогодні звільняється від інерції комуністичної та радянської спадщини

Воєнна агресія Росії — це питання не сходу України, а східного кордону Євросоюзу

Варшава. Церемонія покладання вінка до пам'ятника Тарасу Шевченку за участі посла України в Республіці Польща Андрія Дещиці, членів делегації та української діаспори.

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Реформам потрібна динаміка

Під час зустрічі з Маршалком Сенату Республіки Польща Богданом Борусевичем глава українського парламенту поінформував про перебіг реформ та про їх підтримку на законодавчому рівні, зокрема, у частині боротьби з корупцією, реформування судової сфери та правоохоронних органів, забезпечення прозорості ринку газу; про початок конституційної реформи.

Своєю чергою, Б. Борусевич високо оцінив продуктивність роботи Верховної Ради і закликав Україну докласти зусиль до продовження реформи місцевого самоврядування та боротьби з корупцією.

Про збереження санкцій

В. Гройсман також висловив переконання, що санкційний тиск на Росію має бути посилено не лише у разі порушення нею Мінських домовленостей, а й якщо російська сторона зберігатиме пасивну позицію щодо їх виконання.

«На сході України відбувається битва за європейські цінності, за майбутнє Євросоюзу, і на передньому краї — українські герої» — заявив Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман на брифінгу для журналістів після завершення зустрічі з Маршалком Сейму Республіки Польща Радославом Сікорським **(на знімку на 1-й стор.)** у Варшаві.

В. Гройсман наголосив, що сьогодні питання воєнної агресії Росії щодо нашої держави «вийшло за межі України». «Це не питання сходу України, це питання східного кордону ЄС», — зазначив він.

Голова Верховної Ради заявив, що Україна зробить усе від неї залежне, «щоб вистояти і вибороти перемогу». «А перемога — це мир, це припинення розстрілів мирного населення і вбивств військових», — наголосив В. Гройсман.

Голова Верховної Ради висловив подяку Польщі за підтримку України. «Ми відчуваємо послідовну підтримку України з боку Польщі у цей надзвичайно складний час», — сказав він.

В. Гройсман наголосив, що Україна докладає усіх зусиль до

Богдан Борусевич.

виконання Мінських угод: співпрацює з ОБСЄ, припинила вогонь, відвела озброєння, а Верховна Рада ухвалила низку рішень на виконання Мінських домовленостей. «Український парламент усе зробив для виконання своєї частини завдань. Натомість Російська Федерація тільки вдає, що хоче виконувати Мінські угоди», — сказав він.

Своєю чергою, Маршалок Сейму Республіки Польща зазначив, що Україна сьогодні є «об'єктом агресії». «Ми вимагаємо, щоб дотримувалися Мінських угод, — сказав він. — Україна бореться за свої кордони, за можливість самостійного незалежного розвитку».

Р. Сікорський також зазначив, що під час зустрічі з українським колегою було обговорено питання проведення реформ в Україні, назвавши це головною темою переговорів. За його словами, В. Гройсман повідомив про перебіг реформ, а також про результати саміту «Україна—ЄС», який відбувся 27 квітня.

«Польща підтримує реформаторські перетворення в Україні», — заявив Р. Сікорський, побажавши Україні успіхів на цьому шляху.

Голова Верховної Ради відзначив, що для України «надзвичайно важлива підтримка Польщі», і наголосив на підтримці польських експертів у проведенні реформ у нашій державі. Зокрема, польські експерти беруть участь у розробці змін до Конституції України.

Як уже повідомлялося, за підсумками зустрічі з Маршалком Сейму було ухвалено спільну заяву, в якій сторони «висловили консолідовану позицію з багатьох питань» і підтримали поглиблення міжпарламентського українсько-польського співробітництва.

Під час зустрічі з Головою Ради Міністрів Республіки Польща Евою Копач та Міністром закордонних справ Республіки Польща Гжегожем Схетиною сторони також обговорили питання перебігу реформ в Україні та ситуацію, що склалася на сході нашої держави.

В. Гройсман подякував Польщі за підтримку реформ в Україні. Своєю чергою, Е. Копач відзначила прогрес України на шляху реформ і закликала зберігати їх динаміку.

Керівник парламенту наголосив, що Російська Федерація не сприяє врегулюванню ситуації на Донбасі, а навпаки — загострює її. В. Гройсман висловив переконання щодо необхідності посилення санкційного тиску на Росію у разі, якщо вона і надалі ігноруватиме виконання Мінських домовленостей.

Е. Копач зазначила, що позиція Польщі щодо ситуації на Донбасі «очевидна і однозначна від самого початку конфлікту». При цьому Голова Ради Міністрів Рес-

Гжегож Схетина.

публіки Польща зазначила, що у рамках засідання Європейської Ради вона наголошувала на необхідності збереження санкцій щодо Російської Федерації.

Підтримка перспектив

Голова Верховної Ради висловив сподівання, що Ризький саміт Східного партнерства стане доброю нагодою підтвердити під-

Ева Копач.

тримку євроінтеграційних перспектив України з боку Євросоюзу, а також підтримку перспективи лібералізації візового режиму для громадян нашої держави.

Під час зустрічі з Міністром закордонних справ Республіки Польща В. Гройсман високо оцінив доповідь Г. Схетини у польському Сеймі, присвячену завданням зовнішньої політики Польщі у 2015 році, зокрема, у частині перспектив надання Україні членства у ЄС; можливості спільного рішення ЄС щодо надання Україні військової допомоги у разі подальшої ескалації конфлікту на Донбасі; сприяння внутрішнім реформам, які імплементуються в Україні. А також підтвердження того, що суверенна, демократична, проєвропейська Україна є елементом національних інтересів Польщі.

Під час візиту Голова Верховної Ради також провів зустріч з представниками української громади у Польщі, під час якої наголосив, що відносини між двома державами «мають особливе місце сьогодні і в майбутньому». Він висловився за посилення використання інструментів народної дипломатії для поглиблення українсько-польських взаємин.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

У НОМЕР

Викривлене почуття відповідальності німців за жахливе минуле

Канцлер Німеччини Ангела Меркель повідомила, що 10 травня планує відвідати Москву, щоб «вшанувати пам'ять мільйонів загиблих з вини Німеччини». Але для цього пані Меркель має їхати не до Москви, а до Києва та Мінська.

У Німеччині, як не дивно, вкрай слабо усвідомлюють величезну історичну провину німців саме перед українцями як однією з найбільш постраждалих від німців європейських націй. У масовій німецькій свідомості гітлерівська війна на сході Європи досі сприймається як «війна в Росії», попри те, що зона бойових дій, окупації та руйнувань поширилася на усю без винятку територію України і не більш як на 10% території Росії.

А з сукупних людських втрат СРСР у 27 млн. загиблих у часи Другої світової війни майже 40%, або понад 10 млн. жертв були українці. Україна, як і сусідня Білорусь, втратили з вини німців та їх союзників найбільшу частку свого населення серед усіх нинішніх країн Європи.

Тож, щоб вшанувати пам'ять мільйонів загиблих з вини Німеччини, пані Меркель має приїхати передусім до Києва та Мінська. Це стало б першим кроком до відновлення історичної справедливості, порозуміння та довіри між українцями та німцями.

Водночас візит Меркель 10 травня до Москви стане фактичною участю німецького канцлера у пропагандистсько-імперському шоу Путіна зі святкування Дня Перемоги. В умовах збройної агресії Росії проти України — найбільшої жертви нацизму — та очевидної еволюції нинішньої Росії по шляху, який пройшла сама Німеччина під керівництвом Гітлера, цей візит лише, з одного боку, заохотить агресора до подальшої війни, а з другого — засвідчить глибинне неусвідомлення німцями своєї відповідальності і вини за нацизм та європейську катастрофу XX століття. Невже німці не бачать вражаючу подібність між путінською Росією та власним жахливим минулим? Заплющують очі на подібність Путіна одночасно до Сталіна і Гітлера? Німеччина багато нам завинила, і настав час їй платити за історичними рахунками вже українцям та Україні. Ми маємо право очікувати саме від нинішнього лідера Європи всебічної реальної допомоги у захисті нашої територіальної цілісності і незалежності від імперських зазіхань з боку путінської Росії, а також всілякого сприяння у подальшій європейській модернізації та інтеграції нашої країни.

Олег ЛЯШКО.

День пам'яті має нас примирити

Під час урочистого засідання Верховної Ради, яке відбудеться 8 травня з нагоди відзначення Дня пам'яті та примирення, з парламентської трибуни мають виступити ветерани УПА. Таку пропозицію висунули народні депутати від фракції «Об'єднання «Самопоміч».

За словами голови фракції Олега Березюка, під час урочистого засідання вже заплановано звернення Президента України та ветеранів різних поколінь.

«Ситуація, яка є в країні, має примирити українців заради перемоги над ворогом. І виступити з трибуни мають і ветерани, що воювали у складі Радянської армії, і борці за незалежність, які воювали у лавах УПА. А також бійці, які нині захищають Україну від російської агресії», — вважає народний депутат.

Вл. інф.

Корупціонери будуть покарані

Розв'язання проблем корупції є одним із пріоритетів для українського суспільства на сьогоднішньому етапі. Її суспільна небезпечність полягає в тому, що вона підриває авторитет держави, завдає шкоди утвердженню демократичних основ та функціонуванню державного апарату, суттєво обмежує конституційні права і свободи людини.

Генеральною прокуратурою України на виконання антикорупційного законодавства здійснюється систематичний аналіз стану законності в цій сфері з метою попередження корупційних або пов'язаних із корупцією правопорушень у публічній і приватній сферах суспільних відносин.

Цього року правоохоронними органами держави скеровано до суду 464 обвинувальні акти стосовно 534 осіб.

Найпоширенішими серед виявлених корупційних кримінальних правопорушень є прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України), заволодіння майном шляхом зловживання службовим становищем (чч. 2—5 ст. 191 КК України), зловживання впливом (ст. 369^2 КК України), зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 КК України), комерційний підкуп (ст. 368^3 КК України), перевищення влади або службових повноважень (ст. 365 КК України).

Незважаючи на заходи, що вживаються для очищення правоохоронних органів від корупціонерів, ще часто трапляються випадки скоєння ними кримінальних корупційних правопорушень.

Уже цього року до суду направлено обвинувальні акти в кримінальних провадженнях за фактами скоєння корупційних правопорушень стосовно 53 працівників МВС України, 16 службовців державної кримінально-виконавчої служби, 18 — державної митної служби, 13 — державної фіскальної служби, 6 — органів прокуратури, а також 4 суддів.

Так, прокуратурою Одеської області закінчено досудове розслідування та направлено до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні за ч. 3 ст. 368 КК України щодо начальника поста екологічного контролю «Білгород-Дністровський морський торгівельний порт» та начальника відділу екологічного та радіологічного контролю в пунктах пропуску через державний кордон Державної екологічної інспекції Північно-Західного регіону Чорного моря, які за пропуск вантажу вимагали та отримали неправомірну вигоду у сумі 5 тис. дол. США.

Також цього року виявлено 37 корупційних правопорушень у сфері земельних правовідносин.

Генеральною прокуратурою України направлено до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні за ч. 5 ст. 368 КК України за підозрою начальника Головного управління державного земельного агентства в Черкаській області за фактом вимагання та отримання неправомірної вигоди в сумі 80 тис. дол. США.

Олег Заліско.

Приділялась увага протидії корупції в галузі освіти, в якій виявлено 79 корупційних правопорушень, у бюджетній системі — 152 корупційних правопорушення, у галузях охорони здоров'я — 55 та охорони довкілля — 16.

Наприклад, у січні 2015 року до суду направлено обвинувальний акт щодо державного службовця 1 категорії — ректора Національного медичного університету імені О. О. Богомольця за ч. 5 ст. 191 КК України, який безпідставно нарахував та отримав у вигляді щоквартальних премій 3,7 млн. грн.

У лютому 2015 року до суду скеровано обвинувальний акт щодо державного службовця 4 категорії — начальника управління Державної геологічної служби Міністерства екології та природних ресурсів України за ч. 3 ст. 368 КК України, який одержав 170 тис. грн. неправомірної вигоди за видачу дозволу на видобування мінеральних підземних вод та неініціювання питання про анулювання раніше виданого такого дозволу.

Поширеними залишаються факти корупції серед державних службовців.

Прокурорами протягом поточного року направлено до суду обвинувальні акти стосовно 87 державних службовців та 36 посадових осіб органів місцевого самоврядування, найбільше — у місті Києві, Закарпатській, Одеській, Дніпропетровській та Хмельницькій областях.

Генеральною прокуратурою України направлено до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні за ч. 3 ст. 368 КК України за підозрою виконувача обов'язків начальника Головного управління автоматики, телемеханіки та зв'язку Державної адміністрації залізничного транспорту України, який вимагав та отримав для себе від керівництва ТОВ «Світлофори» неправомірну вигоду у вигляді грошових коштів у сумі 100 тис. грн. за включення продукції цього товариства до плану закупівлі на наступний рік та в подальшому сплати 10 відсотків від суми договору.

Органами прокуратури у взаємодії з підрозділами СБУ та МВС України вживаються заходи, спрямовані на запобігання та протидію корупції в системі судової гілки влади.

Уже цьогоріч до суду направлено 3 обвинувальних акти в кримінальних провадженнях зазначеної категорії щодо 4 суддів.

Так, Генеральною прокуратурою України 20.01.2015 направлено до Летичівського районного суду Хмельницької області обвинувальний акт стосовно судді Вінницького міського суду, який вимагав та одержав неправомірну вигоду в розмірі 45 тис. грн. за прийняття позитивного рішення в цивільній справі про визнання недійсними кредитного та іпотечного договорів, укладених громадянином із ПАТ «Кредитпромбанк». Судовий розгляд провадження триває.

На сьогодні слідчими органів прокуратури здійснюється досудове розслідування у 14 кримінальних провадженнях стосовно 14 суддів, п'ятьом з яких повідомлено про підозру у вчиненні кримінальних корупційних правопорушень, пов'язаних з одержанням неправомірної вигоди.

У провадженні судів першої інстанції перебуває 33 кримінальних провадження щодо 35 суддів, які обвинувачуються у вчиненні корупційних злочинів.

Результатом зусиль оперативних підрозділів, слідчих та процесуальних керівників є розглянуті в суді обвинувальні акти.

Цього року стосовно 180 корупціонерів вироки (ухвали) суду набрали законної сили, з них 152 особи засуджено.

Зокрема, набрали законної сили вироки щодо 32 державних службовців, 15 — посадових осіб місцевого самоврядування, 9 — органів внутрішніх справ, 8 — державної кримінально-виконавчої служби, 6 — службовців райдержадміністрацій, 2 — органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, 2 — суддів, 1 — органів підрозділів цивільного захисту, 2 — митної служби, 26 — посадових та службових осіб інших органів державної влади, 24 — посадових осіб юридичних осіб публічного права та 1 працівника органів прокуратури.

Вироком Подільського районного суду міста Києва за ч. 4 ст. 368 КК України засуджено до 6 років позбавлення волі з конфіскацією майна начальника відділу Головного управління Державної служби з надзвичайних ситуацій України в Київській області, який вимагав та отримав від юриста Васильківської районної спілки споживчих товариств 50 тис. грн. за зняття заборони на експлуатацію торгівельного комплексу та його безперешкодну діяльність у подальшому. Крім того, як додаткове покарання судом позбавлено посадовця спеціального звання — підполковника служби цивільного захисту та заборонено обіймати посади в правоохоронних органах строком на 3 роки.

Уживалися заходи стосовно відшкодування збитків, завданих корупційними злочинами.

У провадженнях про корупційні злочини встановлено збитків на суму 35,1 млн. грн. Під час розслідування відшкодовано 12,7 млн. грн., накладено арешт на майно підозрюваних вартістю понад 57,5 млн. грн. та вилучено майна, готівки, цінних паперів, іноземної валюти на суму понад 5,8 млн. грн.

На виконання вимог Закону України «Про запобігання корупції» спеціально уповноваженими суб'єктами вживалися адміністративно-правові заходи щодо протидії корупції.

Протягом 1 кварталу 2015 року для розгляду до суду направлено 864 протоколи про вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних із корупцією, у тому числі: органами прокуратури — 520, внутрішніх справ — 137, Служби безпеки України — 202.

Найбільше протоколів у поточному році направлено до суду правоохоронними органами Дніпропетровської, Рівненської, Харківської, Черкаської областей.

Правоохоронними органами держави виявлялися адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, допущені високопосадовцями центральних органів влади, державними службовцями 1—4 категорії.

Генеральною прокуратурою України складено 2 протоколи про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією стосовно голови Державної інспекції України з безпеки на наземному транспорті, який не повідомив у встановленому законом порядку про конфлікт інтересів при видачі дозвільних документів підприємству, яке очолює близький родич. Крім того, при звільненні з роботи він не подав у встановлений законом термін декларацію про майно, доходи, витрати й зобов'язання фінансового характеру за період, не охоплений раніше поданими деклараціями.

Також установлено, що на підставі розпорядження Кабінету Міністрів України від 27.05.2014 № 517-р на посаду першого заступника голови Державної виконавчої служби України призначено особу, яку, за інформацією Міністерства юстиції України, було звільнено.

Серед притягнутих до адміністративної відповідальності за скоєння адміністративних правопорушень, пов'язаних із корупцією, є високопосадовці обласних рад і державних адміністрацій, депутати різних рівнів та правоохоронці.

Наприклад, голову Полтавської облдержадміністрації, який є державним службовцем 1 категорії, визнано винним у скоєнні правопорушення щодо невжиття заходів до припинення корупційних дій, учинених директором Департаменту інформаційної діяльності та комунікацій із громадськістю, якого судом притягнуто за це до відповідальності.

За результатами судового розгляду протоколів про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, притягнуто до відповідальності 436 осіб, із них: за протоколами органів прокуратури — 272, МВС — 81, СБУ — 78.

Переважна більшість притягнутих до відповідальності за правопорушення, пов'язані з корупцією, — депутати місцевих рад, посадові та службові особи органів державної влади та місцевого самоврядування.

Наприклад, у Чернівецькій області судом притягнуто до відповідальності заступника голови Чернівецької обласної ради, який не вжив заходів щодо недопущення конфлікту інтересів при розгляді конкурсною комісією обласної ради, головою якої він є, питання про проведення конкурсу з визначення суб'єкта оціночної діяльності за участю одного учасника, директором якого є близький родич (донька), який у подальшому визнаний його переможцем.

Найбільше притягнуто до відповідальності депутатів сільських, селищних, міських рад — 182, посадових осіб місцевого самоврядування — 99. У багатьох випадках депутати притягнуті до відповідальності за неповідомлення про конфлікт інтересів під час голосування при розгляді на засіданнях рад рішень із земельних питань на користь близьких родичів.

До відповідальності також притягнуто 6 працівників органів внутрішніх справ, 10 — Державної кримінально-виконавчої служби України, 6 митників, 5 податківців, 2 прикордонника.

Наприклад, складено та спрямовано на розгляд суду протокол стосовно начальника ГУ МВС України в Кіровоградській області, який ініціював питання про присвоєння позачергового звання дружині, не повідомивши про конфлікт інтересів.

До адміністративної відповідальності притягнуто 134 особи за порушення вимог фінансового контролю, 247 — за неповідомлення про конфлікт інтересів, 21 — за порушення встановлених законом обмежень щодо одержання дарунка.

За результатами вжитих правоохоронними органами заходів, звільнилося 17 посадовців, щодо яких було складено протоколи про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, 4 було звільнено із застосуванням положень статті 22 Закону України «Про засади запобігання й протидії корупції». Ще 17 осіб, яких притягнуто до відповідальності, не звільнено через їх перебування на виборних посадах.

Забезпечення належного нагляду за додержанням законів у сфері запобігання й протидії корупції перебуває на постійному контролі Генеральної прокуратури України.

Олег ЗАЛІСКО,
заступник Генерального прокурора України.

ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про утворення Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань майбутнього

Відповідно до частини другої статті 89 Конституції України та статті 85 Регламенту Верховної Ради України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Утворити Тимчасову спеціальну комісію Верховної Ради України з питань майбутнього (далі - Тимчасова спеціальна комісія).

2. Визначити основним завданням Тимчасової спеціальної комісії вироблення та сприяння реалізації стратегії інноваційного розвитку України на основі державних та суспільних пріоритетів, досягнень науки і техніки та оцінки їх впливу на гармонійний розвиток держави.

Діяльність Тимчасової спеціальної комісії спрямовується на:

визначення напрямів та пріоритетів науково-технічного та інноваційного розвитку держави;

опрацювання моделей майбутнього розвитку, обґрунтування загальнодержавних (національних) і регіональних програм та прогнозів їх реалізації;

підготовку питань щодо стратегічного бачення розвитку України, а також щодо найбільш актуальних проблем держави і можливих шляхів їх розв'язання;

комунікацію з комітетами Верховної Ради України щодо питань стратегічного розвитку України, які належать до сфери їхньої діяльності;

залучення до дискусії щодо напрямів, методів та інструментів стратегічного розвитку держави науковців, представників вищих навчальних закладів, фахівців у сфері адміністративного управління, колишніх та теперішніх працівників органів державної влади, представників неурядових громадських організацій, засобів масової інформації та підприємців;

підтримання зв'язків з парламентами, науковими організаціями та вченими інших держав з питань забезпечення стратегічного розвитку на регіональному та світовому рівнях.

3. Обрати головою Тимчасової спеціальної комісії народного депутата України Скрипника Олексія Олексійовича (фракція Політичної партії «Об'єднання «САМОПОМІЧ»), заступником голови Тимчасової спеціальної комісії - народного депутата України Таруту Сергія Олексійовича (позафракційний).

4. Обрати до складу Тимчасової спеціальної комісії таких народних депутатів України:

Вовка Віктора Івановича - фракція Радикальної партії Олега Ляшка;

Войціцьку Вікторію Михайлівну - фракція Політичної партії «Об'єднання «САМОПОМІЧ»;

Галасюка Віктора Валерійовича - фракція Радикальної партії Олега Ляшка;

Гриневич Лілію Михайлівну - фракція Політичної партії «НАРОДНИЙ ФРОНТ»;

Домбровського Олександра Георгійовича - фракція ПАРТІЇ «БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА»;

Заліщук Світлану Петрівну - фракція ПАРТІЇ «БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА»;

Кириленка Івана Григоровича - фракція політичної партії «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»;

Логвинського Георгія Володимировича - фракція Політичної партії «НАРОДНИЙ ФРОНТ»;

Мушака Олексія Петровича - фракція ПАРТІЇ «БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА».

5. Визначити термін діяльності Тимчасової спеціальної комісії - один рік з дня прийняття цієї Постанови.

6. За результатами своєї діяльності Тимчасова спеціальна комісія кожні шість місяців готує звіт та оголошує його на пленарному засіданні Верховної Ради України.

7. Матеріально-технічне, кадрове, інформаційне та організаційне забезпечення діяльності Тимчасової спеціальної комісії покласти на Апарат Верховної Ради України.

8. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
В. ГРОЙСМАН.

м. Київ,
22 квітня 2015 року.
№ 353-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Податкового кодексу України щодо звільнення від оподаткування деяких лікарських засобів та медичних виробів

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Підрозділ 2 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) доповнити пунктом 38 такого змісту:

«38. Тимчасово, до 31 березня 2019 року, звільняються від оподаткування податком на додану вартість:

операції з ввезення на митну територію України лікарських засобів, внесених до Державного реєстру лікарських засобів, медичних виробів, внесених до Державного реєстру медичної техніки та виробів медичного призначення та/або введених в обіг відповідно до законодавства у сфері технічного регулювання та оцінки відповідності, та операції з першого постачання таких лікарських засобів, медичних виробів на митній території України;

операції з першого постачання виробником на митній території України лікарських засобів, внесених до Державного реєстру лікарських засобів, медичних виробів, внесених до Державного реєстру медичної техніки та виробів медичного призначення та/або введених в обіг відповідно до законодавства у сфері технічного регулювання та оцінки відповідності;

операції з постачання (передачі) лікарських засобів та медичних виробів, що були ввезені та/або поставлені на митній території України відповідно до цього пункту, у системі охорони здоров'я від центрального органу виконавчої влади України, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та/або від державних підприємств, створених за наказом цього центрального органу виконавчої влади, до кінцевого споживача (пацієнта) у межах виконання бюджетних програм із забезпечення медичних заходів державних програм та/або комплексних заходів програмного характеру у сфері охорони здоров'я.

Звільнення від оподаткування податком на додану вартість, передбачене цим пунктом, застосовується, якщо ввезення та/або постачання здійснюється на підставі договорів із спеціалізованими організаціями, що здійснюють закупівлі, перелік яких визначений Законом України «Про здійснення державних закупівель», укладених на виконання угод між центральним органом виконавчої влади України, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та відповідною спеціалізованою організацією, що здійснює закупівлі, у межах виконання бюджетних програм із забезпечення медичних заходів державних програм та/або комплексних заходів програмного характеру у сфері охорони здоров'я.

У разі порушення цільового використання лікарських засобів та медичних виробів, що ввозяться на митну територію України та/або постачаються на митній території України відповідно до цього пункту, платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання за наслідками податкового періоду, на який припадає таке порушення, на суму податку на додану вартість, що мала бути сплачена в момент ввезення (нарахована в момент постачання) таких лікарських засобів та медичних виробів, а також несе відповідальність відповідно до законодавства.

Перелік лікарських засобів та медичних виробів, які закуповуються на підставі угод щодо закупівлі із спеціалізованими організаціями, що здійснюють закупівлі, та порядок ввезення, постачання і цільового використання лікарських засобів, медичних виробів, що звільняються від оподаткування податком на додану вартість відповідно до цього пункту, визначаються Кабінетом Міністрів України».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Частину першу статті 5 Закону України «Про заходи щодо стабілізації платіжного балансу України відповідно до статті XII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 4, ст. 20) доповнити абзацом одинадцятим такого змісту:

«лікарські засоби та медичні вироби, операції з ввезення яких звільнені від оподаткування податком на додану вартість відповідно до пункту 38 підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України».

3. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

розробити та затвердити нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
9 квітня 2015 року.
№ 332-VIII.

Дитячий фестиваль естрадної пісні «Над Тисою» виявив нові таланти

Нещодавно в Рахівському районному Будинку культури за сприяння народного депутата Василя Петьовки відбувся VIII щорічний районний дитячий фестиваль-конкурс естрадної пісні «Над Тисою»** (на знімку)**. Його мета — виявляти обдарованих дітей, підвищувати художній рівень юних виконавців, культурно-естетичне виховання та популяризувати українське естрадне мистецтво серед дітей та молоді.

У конкурсі змагався 51 учасник віком від шести до сімнадцяти років, **повідомляє прес-служба народного депутата.** Виступи оцінювало досвідчене та компетентне журі у складі фахівців вокального мистецтва. Особливу увагу судді звертали на музичне оформлення твору, вокальні дані, складність обраної композиції та виконання.

Кожен із виступів юних співаків вирізнявся особливою манерою виконання та вмінням триматися на сцені. У піснях звучала тематика рідного краю та України, щасливого дитинства і дружби.

Конкурсна програма поділялася на три вікові групи. У старшій переможцями стали: Вікторія Веклюк, Ніколетта Мельничук і Тетяна Жупник. Кращими у середній групі були Іванка Ролюк, Евеліна Думен, Вікторія Кудрич, а в молодшій призерами стали Вероніка Турок, Софія Курильцьо та Ванесса Ігнатко. Гран-прі фестивалю з піснею «О, моя святая Україно!» отримала Анастасія Нечепоренко.

Глядачі були захоплені виконавською майстерністю юних співаків Рахівщини. У кожному творі відчувався професійний хист та старанність. Надзвичайна атмосфера конкурсу, щирість та відвертість обдарованих дітей надовго залишаться в серцях гостей фестивалю. Усі переможці, окрім грамот, отримали й цінні подарунки, які від імені народного депутата Василя Петьовки вручив голова районної ради Михайло Фірка. А ще раніше актори Закарпатського обласного театру драми та комедії з Мукачевого також за підтримки Василя Петьовки безплатно презентували маленьким глядачам селищ Великий Бичків і Ясіня та Рахова повчальну музичну п'єсу-казку «Фізкультура для Баби-Яги».

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Фото надане прес-службою народного депутата.

Глядачі були захоплені виконавською майстерністю юних співаків Рахівщини

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо кредитних зобов'язань

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) такі зміни:

1. Підпункт «г» підпункту 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 викласти в такій редакції:

«г) заборгованість фізичних осіб, прощена кредитором, за винятком заборгованості осіб, пов'язаних з таким кредитором, та осіб, які перебувають (перебували) з таким кредитором у трудових відносинах».

2. У пункті 165.1 статті 165:

1) підпункти 165.1.16 і 165.1.29 викласти в такій редакції:

«165.1.16. кошти, отримані платником податку в рахунок компенсації (відшкодування) вартості майна (нематеріальних активів), примусово відчуженого державою у випадках, передбачених законом, або вартість такої компенсації, отриманої у негрошовій формі;

доходи, отримані внаслідок реалізації заставленого майна, майна платника податку при зверненні стягнення фінансовою установою на таке майно у зв'язку з невиконанням платником податку своїх зобов'язань за договором кредиту (позики), за умови що таке майно було придбано за рахунок такого кредиту (позики);

«165.1.29. основна сума депозиту (вкладу), внесеного платником податку до банку чи небанківської фінансової установи, яка повертається йому, сума, яка отримується платником податку внаслідок продажу права вимоги на депозит, а також основна сума кредиту, що отримується платником податку (протягом строку дії договору), у тому числі фінансового кредиту, забезпеченого заставою, на визначений строк та під проценти. До загального річного оподатковуваного доходу платника податку, який придбав право вимоги на такий депозит (вклад), включається позитивна різниця між сумою коштів, отриманих у результаті реалізації права вимоги, та вартістю, що визначається із суми витрат на придбання такого депозиту (вкладу). У разі нотаріального посвідчення договору купівлі-продажу права вимоги на депозит нотаріус повідомляє контролюючий орган про такий договір у порядку, встановленому цим розділом»;

2) підпункт 165.1.55 доповнити абзацом другим такого змісту:

«сума процентів, комісії та/або штрафних санкцій (пені), прощених (анульованих) кредитором за його самостійним рішенням, не пов'язаним із процедурою його банкрутства, до закінчення строку позовної давності».

3. Підрозділ 1 розділу XX «Перехідні положення» доповнити пунктом 8 такого змісту:

«8. Не вважається додатковим благом платника податку та не включається до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу сума, прощена (анульована) кредитором у розмірі різниці між основною сумою боргу за фінансовим кредитом в іноземній валюті, визначена за офіційним курсом Національного банку України на дату зміни валюти зобов'язання за таким кредитом з іноземної валюти у гривню, та сумою такого боргу, визначеною за офіційним курсом Національного банку України станом на 1 січня 2014 року, а також сума процентів, комісії та/або штрафних санкцій (пені) за такими кредитами, прощених (анульованих) кредитором за його самостійним рішенням, не пов'язаним із процедурою його банкрутства, до закінчення строку позовної давності. Норми цього пункту застосовуються до фінансових кредитів в іноземній валюті, не погашених до 1 січня 2014 року.

Дія абзацу першого цього пункту поширюється на операції з прощення (анулювання) кредитором боржникові заборгованості за фінансовим кредитом в іноземній валюті, що здійснювалися починаючи з 1 січня 2015 року».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 9 квітня 2015 року.
№ 321-VIII.

Понад три мільйони гривень виділено з обласного бюджету Вінниччини на проведення низки заходів із захисту території та будівництва фортифікаційних споруд на сході держави, *інформує наш власкор Віктор Скрипник*

По вісім соток землі у місті Кобеляки на Полтавщині одержав кожен із чотирьох земляків — учасників АТО, котрим міська влада виділила ділянки для житлової забудови, *повідомляє наш власкор Василь Неїжмак*

«Помітив, що з правого боку наближаються три російські танки з десантом...»

ГЕРОЇ В ОСОБАХ

Рідні з села Камінне Івано-Франківської області дізналися про перебування Дмитра Триноги *(на знімку)* ***в зоні АТО лише з інформаційних повідомлень про указ Президента України, в якому йшлося про нагородження їхнього сина орденом «За мужність» III ступеня за особисту мужність і героїзм, виявлені під час захисту державного суверенітету та територіальної цілісності України.***

...20 січня танкова рота, подолавши 80 кілометрів, під вечір таємно зайняла рубіж за Авдіївкою навпроти Спартака. Оскільки намічалося виведення «кіборгів» з аеропорту, невеликий підрозділ з 10 танків мав відволікти ворогів несподіваним ударом на автомагістралі, що веде до Донецька. Час виконання наказу настав 22 січня, після 12.00.

— Ми першими виїхали на міст (через об'їзну дорогу. — **Авт.**), — каже Дмитро Тринога. — Наш танк швидко протаранив на виїзді з нього перешкоду з розбитої техніки. За 200 метрів був блокпост сепаратистів з технікою. Після наших пострілів від нього навряд чи щось залишилося, техніка палала.

Однак після 50 метрів руху екіпаж вирішив зупинити танк, оскільки запідозрив, що підступ до блокпоста заміновано. Через те, що ворог активізував вогонь по танках з інших напрямків, було вирішено відступити на попередню позицію.

Під час руху назад у «Булат», де був навідником Дмитро, влучив ворожий снаряд.

— Ми не відчули пострілу, — згадує танкіст. — Але він був потужний. Ми усі знепритомніли. Танк однією гусеницею пробив мостову загорожу і завис у такому положенні над дорогою. Ще мить — і ми б упали на іншу автомагістраль. Я отямився першим і ще встиг зробити з гармати два постріли. Та далі механізм подачі снарядів заклинило. Контужені хлопці не обзивалися. Тому я викликав через радіозв'язок підмогу, щоб їх визволили. Через кілька хвилин підбіг офіцер Роман Губар. Знайшли ключі, щоб відкрити командирський люк. Та у цей час я помітив, що з правого боку наближаються три російські танки з десантом. Я сказав Роману сховатися за танк, бо росіяни вийшли з машини і вирішили або знищити нас, або взяти у полон. Вони наблизилися до танка на 100 метрів. Усі бойовики мали однакову форму російського зразка. На наше щастя, у ворожих танках скінчилися боєприпаси, бо ми височіли перед ними мов на долоні, але їм нічим було стріляти. Я дістав автомат і з башти кількома чергами зупинив нападників. Одного поранив у ногу. Ще один упав. Позиція у мене для стрільби була вигідна: танк стояв угорі. А вони — внизу. Спочатку я отримав поранення у праву руку. А потім вони поцілили по танку гранатою, осколок від якої порвав ліву долоню.

Бачачи безперспективність наступу, збільшення втрат, росіяни вирішили не ризикувати і відступили. Навідник Дмитро Тринога та офіцер Роман Губар доправили до своїх контужених командира танка Костянтина Балтагу та водія-механіка Володимра Суханіна. Останні після госпіталю вже знову в зоні АТО. До речі, танкістам через декілька днів вдалося евакуювати пошкоджений «Булат». Нині він «у роботі». А ось Дмитру Івановичу у Вінницькому військовому госпіталі вже зробили дві операції. Незабаром на його чекає третя (поки що не відновлено роботу лівої руки).

Солдат-навідник хоче якомога швидше одужати, щоб бути серед своїх друзів-однополчан. Щодня з ними спілкується по телефону.

— Розумієте, це вже як друга сім'я, — каже Дмитро.

Та найбільше він мріє про мир, спокійне життя з дружиною Наталією та власне житло, якого, на жаль, поки що не має.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Гончарівськ
Чернігівської області.

Фото автора.

ДОВІДКОВО

Дмитро Тринога народився 11 квітня 1976 року в селі Камінне Надвірнянського району Івано-Франківської області. Мешкає в Івано-Франківську. Не має дітей. Призваний у 1-шу окрему танкову бригаду (зараз в АТО, а база розташована в Гончарівську). Ми зустрілися з навідником, коли він приїхав отримувати довідку для чергової операції.

На що сподіватися Донбасу?

Про це наш кореспондент у Луганській області запитав професора політології Національного університету «Києво-Могилянська академія» Олексія ГАРАНЯ *(на знімку)*, ***який днями відвідав Сєвєродонецьк.***

— Олексію Васильовичу, на Донбасі, зокрема, на Луганщині, ви не вперше, отже, знаєте ситуацію і добре орієнтуєтеся у ній.

— Так, я чотири рази був у зоні АТО і, до речі, до Лисичанська потрапив з батальйоном «Донбас» у перший день його визволення від бойовиків «ЛНР». Це було у липні 2014 року. Бував у Станиці Луганській, два тижні провів у Пісках і навіть метеостанцію Донецького аеропорту вдалося відвідати. Потім був Маріуполь... Тож багато бачив, чув, знаю.

— І які ваші останні враження?

— Знаєте, є дуже багато позитивних моментів, і навіть несподіваних. Нещодавно, наприклад, ми провели опитування жителів Сєвєродонецька, який сьогодні виконує функцію обласного центру, і Старобільська, в якому не було бойових дій. Отож більше половини мешканців цих населених пунктів передусім ідентифікують себе як громадяни України, і вже на другому місці стоїть регіональна ідентифікація. Сьогодні лише кілька відсотків населення хочуть жити в «ЛНР» чи «ДНР» або приєднатися до Росії. Таких стає далі менше. Я був у багатьох батальйонах — в «Азові», «Донбасі», «Айдарі», «Дніпрі» — і знаю, що там воює багато мешканців Донецької та Луганської областей. Причому це російськомовні люди, по суті — етнічні росіяни. Але вони, за їхніми словами, воюють «проти Путіна за український Донбас». Це дуже важливий факт.

— А як, на вашу думку, ситуація розвиватиметься далі? Що буде з окупованими територіями?

— Тут складніше. Очевидно, через втручання Путіна, через присутність на Донбасі регулярних російських військ визволити території військовими засобами на сьогодні немає змоги. І тому, мені здається, до вирішення цієї ситуації ми маємо підходити з прагматичної точки зору. Давайте пригадаємо. У серпні минулого року українська армія була досить близька до того, щоб визволити захоплені території. Тоді і Донецьк, і Луганськ, і Горлівка вже наполовину були оточені нашими військами. Здавалося, день-два — і перемога буде за нами. Але втручання регулярних військ Росії, безумовно, змінило перебіг кампанії. Тому я думаю, що нам доведеться на певний час змиритися з ситуацією, що склалася на Донбасі. Справді, з одного боку потрібна мобілізація необхідних ресурсів, щоб не допустити розповзання сепаратистської погані за межі окупованих територій. Водночас певні контакти, у тому числі економічні, з тією частиною мають бути. Інакше населення там буде приречене на гуманітарну катастрофу і ми втратимо навіть тих прихильників України, які там залишаються. Отже, вдосконалення потребують і система перепусток, і система, скажімо, отримання пенсій. З другого боку, ми маємо сконцентруватися передусім на реформах всередині країни і на допомозі тим районам, які вже визволено. Щоб люди, які живуть на Донбасі, бачили, що на визволених територіях поліпшується ситуація порівняно з тим, що діється на територіях, окупованих «ЛНР».

— Нині говорять про початок повномасштабного наступу, який начебто розпочнеться у першій декаді травня. Населення і на підконтрольній Україні території, і на окупованій бойовиками нервує, воно охоплене страхом... Війна вже виснажила геть усіх.

— Сценарій наступу, звичайно, виключати не можна, і ми маємо бути до нього готові. Але, на мою думку, для Росії раціональніше (хоча Путін як типовий диктатор схильний робити нераціональні речі) продовжувати конфлікт низької інтенсивності, виснажувати Україну і при цьому перекладати на неї фінансову відповідальність за окуповані території. І, крім цього, робити спроби дестабілізувати ситуацію на землях, які контролює українська влада. Маю на увазі диверсії, масові акції, страйки тощо. У цьому контексті дуже важливим чинником є інформаційна війна. Інформаційна війна Путіна полягає в тому, що «все пропало» і «нічого не змінюється», «Донбас зливають», «треба робити Майдан-3». Але ми не маємо потрапити в тенета путінської пропаганди.

— Скажіть, а які настрої щодо Донбасу панують у Києві? Ми тут різне чуємо, зокрема, і про те, що слід відділити «неукраїнські» території...

— Ні. «Залишити як є», «від'єднати» — я такого взагалі не чув. Не можна, звичайно, виключати, що є люди, які можуть так говорити, але не думаю, що це серйозно. Всі погоджуються, що і Донбас, і Крим — Україна. Водночас ми маємо бути реалістами: оскільки військовим шляхом змінити ситуацію справді неможливо, то на деякий час її треба заморозити. Це цілком об'єктивний сценарій. Але не слід думати, що віднині нічого не треба робити. Треба! І у військовому плані, і в економічному.

— Але, погодьтеся, у такому разі виникають сумніви щодо можливості проведення на окупованій частині Донбасу виборів до місцевих рад.

— Погоджуюся. Це справді складне питання. Гадаю, нині позицію української влади й українського парламенту зокрема сформульовано чітко. Очевидно, що за цих умов вибори можуть призвести до легітимації бойовиків. Власне, це те, чого хоче Путін: легітимізувати їх та ще й примусити Україну платити за те, що Росія накоїла на Донбасі. Маю на увазі відновлення зруйнованої інфраструктури. Наші умови сформульовано чітко: вибори має бути проведено за українським законодавством і в умовах, коли буде відведено незаконні збройні формування, найманців тощо. Тобто нині, на мою думку, про проведення виборів у невизнаних «республіках» не йдеться. Інша річ — вибори у нас.

— Їх складно буде проводити?

— Безперечно, дуже складно, а особливо в зоні, що є лінією розмежування. Я особисто вважаю, що свого часу можна було б піти на оголошення надзвичайного стану, зокрема, у двох областях. Відповідно це давало б легальний привід для відтермінування місцевих виборів. Але якщо таке рішення не буде ухвалено, тоді це буде серйозний виклик. Тим паче очевидно, що на виборах «Опозиційний блок», спекулюючи на соціально-економічних та інших проблемах, намагатиметься, принаймні в низці рад, отримати більшість. Тому всі проукраїнські, патріотичні сили мають уже зараз подбати про передвиборну стратегію. І висувати єдиних кандидатів. Щоб не повторилася ситуація, яка склалася на деяких округах: демократичні сили виставляли свого кандидата, а в результаті проходили колишні регіонали.

— З другого боку, на Луганщині виникає ще одна важлива проблема — кадрова. Повірте, нині важко знайти гідних людей, а не ура-патріотів, які б погодилися і змогли керувати територіями, розташованими на лінії фронту. Сьогодні ми бачимо, що на посади голів райдержадміністрацій призначають людей не з Луганщини.

— Проблема об'єктивна є. Ситуація справді складна. Є професіонали, але вони пов'язані зі старою владою. Питання: що з ними робити? Але я можу навести і позитивні приклади, які знаю. Станиця Луганська, наприклад. Нині у районі новий керівник, який звідти родом. До речі, колишній міліціонер. Дуже серйозний, патріотично налаштований. Хоча російськомовний. Утім, я не місцевий — мені складно тут коментувати.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

Російський солдате, кидай рушницю, іди додому!

«Руки прочь от Украины», «Свободу Надежде», «Нет войне с братской страной» — з такими плакатами та українською символікою на Травневі свята пройшли Невським проспектом у Санкт-Петербурзі тисячі небайдужих росіян* (на знімку). *На тлі пропаганди ненависті й боротьби з інакомисленням — що вже стало жахливою традицією для країни з багатою культурною спадщиною — активісти, що виступають за мир, дедалі менше бояться стати ворогом Кремля та ізгоєм ватників і дедалі більше переживають за долю Росії. Вони вкотре нагадують: у Росії є сміливі, чесні, справедливі патріоти. Вони чесно визнають: війна Білокам'яної проти суверенної України вже надто очевидна й Путін насправді підписав вирок Росії, який ще можна змінити. Не мовчанням. Борітеся, росіяни, і поборете!

Олександра ДАЛЬОКАЯ-СЕВРЮКОВА (Москва, домогосподарка):

— Українські посли відмовилися покладати вінки разом із російськими дипломатами. І в цьому вони праві: як можна покладати вінки разом із російськими дипломатами, якщо Росія оскверняє пам'ять радянських солдатів і використовує фашистські методи... проти України. Росія винна в цій братовбивчій війні! Тільки от хотілося б, щоб українська влада частіше виявляла таку твердість стосовно Росії. Може б, тоді Кремль зрозумів, що український народ не зломити... Адже, за законом, завжди спрацьовує в людини система захисту, якщо на неї агресивно нападають і вбивають. Триває неоголошена війна в Україні з вини Росії, отже, російська дипломатія не працює, якщо аргументом для слухняності українського народу є кулаки!!! Хто хоче бути рабом??? Думаю, і в Росії не кожен би хотів цього. Можливо, манія величності в Кремлі настільки велика, що поширюється на всі системи російської влади... Адже Росія кидає виклик усім. І перекреслює заслуги радянських воїнів у визволенні світу від фашизму. Водночас сама російська влада використовує фашистські методи проти України. Висуваючи такі само аргументи, як і фашистська Німеччина для підступного й агресивного нападу! Вам, росіяни, це нічого не нагадує?

Такими вчинками Кремль дискредитує велику нашу ПЕРЕМОГУ, і ми — нащадки визволителів — з волі російської влади стаємо міжнародними ІЗГОЯМИ... Тим самим зраджуючи всіх жертв цієї жорстокої війни, а також — пам'ять наших батьків, що визволяли СРСР і Європу!.. Російська пропаганда постійно намагається принизити й оббрехати український народ, називає його «бандерівцями» тільки тому, що наші брати виявляють патріотизм і захищають свої СВОБОДУ Й НЕЗАЛЕЖНІСТЬ!!! Краще вмерти стоячи, ніж усе життя плазувати на колінах. Честь і хвала українському народу!

Юрій АМІРОВ (Єкатеринбург, лікар):

— Перемога, здобута СРСР разом із союзниками сімдесят років тому, давно перетворилася в Росії на порожній, не наповнений жодними людськими почуттями символ. День Перемоги в сьогоднішній Росії — це свято безглуздого й вульгарного державного пафосу і брязкання зброєю, ніяк не пов'язане ні з пам'яттю про жертв тієї війни, ні з турботою про ветеранів, що залишилися живими. Держава вирішила зробити з перемоги культ, що згуртовує довкола неї народ, і в неї це вийшло. Але, як це завжди трапляється з об'єктами культів, від свята залишилася порожня бездушна оболонка, а всі щирі його смисли було вихолощено.

Після того, як я покинув Росію, мені можна було б уже заспокоїтися на цей рахунок: нехай собі вибудовують ідентичність навколо будь-яких фальшивок. Але, на жаль, починаючи з минулого року пам'яттю про ту війну стали якимсь перекрученим чином виправдувати сьогоднішню агресію Росії. На параді в Єкатеринбурзі рік тому якесь дитя в юрбі, поруч із моєї знайомою, вигукнуло, побачивши військову техніку: «Стріляй в Україну!». І юрба, за словами знайомої, засміялася.

Оранжево-чорна стрічечка, штучно прив'язана до свята у двотисячних, сьогодні міцно асоціюється в усіх з російським вторгненням на Донбасі. І я не сумніваюся, що в ці дні в РФ усе буквально майорить цими стрічками. І кожен, хто пов'язує її на себе, каже цим: «Так, я окупант, і я вважаю, що мені можна».

На цьому тлі свіжим вітром розсудливості й гарного смаку відчувається нове сприйняття свята в Україні. Але, хоча перебувати в ці дні за межами Росії не так задушливо, розуміння росіянами Дня Перемоги як знака винятковості й уседозволеності — це сьогодні велика проблема для всіх їхніх сусідів і насамперед для України. Так поганий смак та історична амнезія перестали бути тільки внутрішніми проблемами російського народу.

Павло ШЕЛКОВ (Москва, засновник та ідеолог російського антивоєнного руху):

— Не знаю, як в інших жителів Росії, а от у мене просто блювотний рефлекс на всю цю колорадську псевдопатріотичну параноїдальну істерію перед 9 травня. Путлер та інші вожді четвертого рейха в Кремлі своїми брудними лабетами зробили з великого свята перемоги всіх народів СРСР, і насамперед російського та українського, світове позорище. Масова відмова світових лідерів приїхати в Москву на тлі війни з Україною — яскравий приклад дипломатичного фіаско путлерівського режиму. На відміну від легендарного царя Мідаса, котрий своїм дотиком перетворював усе в золото, цей чекістський виродок путлер усе, до чого торкаються його злодійські липкі рученята, перетворює винятково на г...о. Хочу назад у тундру, подалі від ТБ, і не бачити весь цей колорадський шабаш на кістках героїв війни, на якій смертю хоробрих загинув і мій дід Павло.

Віктор ДАВИДОВ (Гвадалахара, журналіст):

— Я іншої такої країни не знаю...

У всіх людей і народів закінчення війн і конфліктів — на радість. Але не в росіян. Їм без «морду набити», як гопникам, нудно: «В прошлом году еще выросла самооценка, самоуважение россиян. Это связано напрямую с Крымом, с конфликтом на Украине, с тем, что мы теперь с США не просто соревнуемся, но и конфликтуем».

То чи не час ядерну війну починати?

Георгій МОЙСЕЄНКО (Сиктивкар, учитель):

— Наша неосвічена публіка плутає все: Христа з комунізмом, фашистів з антифашистами, георгіївську стрічку з гвардійською... Але, закотивши очі, вони пруть далі у своїй брехні, ненависті, бажанні всіх саджати, виганяти, вбивати...

В «антифашистській» Росії, що «бореться» проти українського «фашизму», — понад 50 (п'ятдесят!!!) фашистських і нацистських організацій різного калібру, а в «фашистській» Україні — лише чотири нашкреблося...

Тож усе тіп-топ, як і має бути в сучасній Росії: фашизм і нацизм семимильними кроками розповзаються по країні під різними гаслами і прапорами, але з тим самим умістом — ненависть до всіх «ненаших», імперська агресивність, брязкання зброєю, шантаж, погрози, брехня і наклеп...

Нік ЛІНКЕВИЧ (Волгоград, голова регіонального відділення політичної партії «Західний Вибір»):

— Захід не хоче великої війни. Але й Путін її не може! За весь час протистояння на південному сході України він вбухав безліч грошей, важкого і звичайного озброєння та живої сили, а зміг узяти під контроль лише 7 відсотків території України!..

І це при тому, що в Криму йому ніхто не чинив опір! Кілька районів у Донецькій і Луганській областях... І це переможець? Хто пам'ятає, за скільки днів він збирався взяти Київ, Варшаву і щось там ще? Париж, здається? От і я не пам'ятаю. Не маю звички чванливу брехню запам'ятовувати.

Фото з архіву активістів.

МИ — РАЗОМ!

Діждалась мати журавлів

Діждалась мати журавлів
з-за гір високих та морів.
Не залякав їх гучний «град» —
кликав птахів вишневий сад.
Кликали їх духмяні трави —
летіли до ріки Унави.
Тут споконвічна благодать
та її нині не впізнать.
Стоять задумливі тополі
від розпачу, від горя й болі
і мати у дворі сумна,
бо залишилася одна.
Одна лишилась, мов билина.
Єдиний син, її родина,
Та світлі дні стали ночами,
пішов в АТО синок від мами.
Йшов воїн в бій
за Батьківщину,
за рідну, вільну Україну.
Була у нього світла мрія —
прогнать назавжди лиходія.
Щоб цвітом квітла вся земля,
щоб колосилися поля.
І в цім яскравім розмаїтті
жили щасливо всі на світі.
Та вітри мов ошаленіли
разом із кулями летіли.
Боєць від ран на землю ліг,
від крові став червоний сніг.
Вдивлявсь боєць у небеса:
яка блакить яка краса,
яка безмежна світла даль,
а я несу мамі печаль.
Ну хто ж, скажіть,
її розрадить,
хто їй городину посадить,
хто обійме, хто заспіває,
хто з святом щиро привітає?
Пробач, матусенько, пробач,
прошу, ріднесенька, не плач
я злину з клином журавлів:
таких багато в нас синів.
Струнка йде жінка
та вродлива,
але чому ж це вона сива?
несе троянди ніжні сину,
який поліг за Батьківщину.

Тетяна СИТНИК.

с. Жовтневе.

Українській армії

Тримайтесь хлопці, за вас
молюсь я.
Молюсь за ваше хоробре
серце,
Я бачу ваші тяжкі старання,
І твердо вірю у перемогу!

Ви лиш звелися на рівні ноги,
Але окріпли сталевим духом.
Ви наша гордість, ви наша
слава,
Ви показали, як треба жити!

Не вірте лиху, яке стрекоче,
Про те, що марні
ваші зусилля.
Для нас, домашніх,
ви всі герої.
Ви наша воля і незалежність!

Палають очі, за вами правда,
Блакитне небо і жовте жито.
Маленькі діти і літні люди,
І Україна, що неподільна!

Олекса ЦВІЛІЙ.

Енергодар
Запорізької області.

На благо своєї країни

«Люблю Україну, ба дійсно
люблю
І житиму вічно із нею.
Кохатиму вірну я землю свою
Всією своєю душею.
Бо як не любити той лан
чарівний,
Що рясно в весні зеленіє?
Чи ліс той могутній, дубовий,
старий,
Що взимку під снігом біліє?
А як можна жити без наших
дівчат,
Котрих краще в світі немає?
Бо коси дівочі завжди
у квітках
І пісня в душі у них грає.
Так само багато у нас
парубків,
Як в час войовничий Богдана!
Наш край породив молодих
козаків
І з ними прийде в дім наш
шана.
Ще будуть в віку
України-землі
Веселі, щасливі години.
Боріться ж, як дядько Тарас
нас просив
На благо своєї країни.

Сергій ЛУК'ЯНЕНКО, учень 11-го класу Зорянської ЗОШ.

П'ятихатський район
Дніпропетровської
області.

Трагедія без строку давності

В Одесі провели жалобні заходи в пам`ять про 48 загиблих під час масових заворушень рік тому. Приспущені прапори України й Одеси з траурними стрічками підкреслювали загальну атмосферу скорботи й жалоби. Навіть рік по тому Одеса не може оговтатися від шоку й до кінця повірити в те, що це могло відбутися в мирному й толерантному місті. На знак поваги до пам'яті загиблих керівництво міста й області, правоохоронних структур поклало квіти до місць загибелі людей: на розі вулиць Преображенська й Дерибасівська та біля Будинку профспілок. Тисячі одеситів прийшли, щоб ушанувати пам'ять тих, хто загинув 2 травня 2014 року.

Рік тому на марш за єдність України, який був запланований у центрі міста, від Соборної площі до парку ім. Т. Шевченка, напали представники так званого «Антимайдану», штаб-квартира якого розміщувалася в наметовому містечку на площі Куликове поле під стінами Будинку профспілок. Загальна кількість поранених під час заворушень — понад 250 чоловік.

Одна Одеса. Два траурні мітинги

Першими жертвами сутичок в Одесі 2 травня 2014 року стали учасники маршу за єдину Україну Ігор Іванов і Андрій Бірюков, які загинули від вогнепальних поранень у центрі міста. Рік по тому на Соборній площі в пам`ять про них звучали молитви, майоріли українські прапори, а одесити на колінах ушанували загиблих хвилиною мовчання. Молодь і літні люди, солдати, які повернулися із фронту у відпустку, і студенти прийшли в цей похмурий день ушанувати пам'ять жертв трагедії. «На цьому місці загинули одесити. Одеса тужить за всіма своїми дітьми» — напис на приклеєній до парапету листівці передала загальний настрій учасників заходу.

Другий мітинг відбувся на Куликовому полі поблизу Будинку профспілок, де загинула більша частина одеситів **(на знімку)**. Паркан біля будинку було обтягнуто жалобною чорною тканиною, але й без неї чітко відчувалася атмосфера скорботи. По всьому периметру площа була оточена правоохоронцями, вхід здійснювався тільки у двох місцях через рамки металошукачів. І огляд був явно не формальним. Із самого ранку одесити вишикувалися в чергу до пропускних пунктів, щоб покласти квіти й запалити свічки на місці загибелі людей. «Не забудемо, не пробачимо» — до девізу «куликівців» тепер додалося: «Помстимося». Дехто вимагає помсти. Поодинокі вигуки «Донбас — ми з тобою» не мали підтримки. На площу прийшли і небайдужі одесити, і родичі загиблих. Наприкінці мітингу його учасники запустили в небо чорні траурні кульки й зграю білих голубів, які символізують мир.

Загалом обидва мітинги, не враховуючи дрібних сутичок на Куликовому полі, пройшли спокійно й без пригод.

Безпека понад усе

Правоохоронці почали підготовку до річниці 2-го травня задовго до цього дня. СБУ разом з міліцією провела активні заходи щодо виявлення й затримки провокаторів, розповсюджувачів літератури, спрямованої на підтримку сепаратистських настроїв, а також причетних до здійснення терористичних актів в Одесі. На допомогу одеським міліціонерам прибули правоохоронці й військові з 14 регіонів країни. Усього 2 травня на вулиці Одеси вийшло майже 3500 співробітників міліції й представників громадських формувань, а також понад 50 одиниць бронетехніки й автотехніки.

Уся площа Куликове поле, попередньо перевірена вибухотехніками, по периметру була обгороджена сигнальними стрічками й оточена співробітниками міліції та бійцями Національної гвардії. Контролювалися всі можливі шляхи проникнення усередину. Вхід здійснювався у двох місцях через установлені рамки металодетекторів. Одеситів просили дістати металеві предмети й обшукували. Підозрілі предмети просили залишити в спеціальній камері схову, обладнаній в одному з міліцейських мікроавтобусів.

Кого покарають

Розслідування за фактом масових заворушень в Одесі 2 травня 2014 року, що призвели до загибелі людей, триває. Слідство визначить ступінь провини кожного. Однак уже більшість свідків тієї трагедії упевнені, що жертв було б значно менше або їх можна було б уникнути, якби одеська міліція й ДСНС справно виконували свої обов`язки.

Днями Генеральна прокуратура повідомила про підозру колишньому керівникові ГУ МВС України в Одеській області Петру Луцюку за недбале виконання службових обов'язків під час подій 2 травня 2014 в Одесі, що призвело до трагічних наслідків. Слідство установило, що керівництво органів внутрішніх справ не забезпечило 2 травня 2014 належної охорони громадського порядку.

У громадськості є питання й до рятувальників. Опубліковано переговори з диспетчером, з яких видно, що пожежні машини не відправлялися на Куликове поле довгий час після того, як надійшли перші повідомлення про пожежу. На думку активістів, які самостійно розслідують обставини трагедії, кількість жертв могла бути набагато менше, якби на місце пожежі вчасно прибули рятувальники з технікою й драбинами.

Зараз в Одесі, поряд з питанням «Хто винен?», не менш актуальним є питання «Що робити?». Трагедія 2 травня 2014 року вписала свою чорну, припорошену попелом, сторінку в історію міста. Але як би різні сторони конфлікту не ставилися до того, що відбулося, усім нам жити разом в одному місті. І одесити мають знайти те, що їх об`єднує, а не роз'єднує, і цінувати це.

Кирило ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Фото з сайту mayak.org.ua.

ОГОЛОШЕННЯ

ДП "Одеська залізниця" інформує

про введення з 01.05.2015 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕКП України від 28.04.2015 р. № 1321 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість

Роздрібні тарифи для категорії споживачів на території розташування ДП "Одеська залізниця", крім населення та населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1194,8	1385,0	Непромислові споживачі	1194,8	1385,0
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1194,8	1385,0	Виробничі с\г споживачі	1194,8	1385,0

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі коефіцієнти:
2-о зонні тарифи – Постанова НКРЕ від 20.12.01 р. № 1241 (зі змінами та доповненнями) нічний період – 0,35; денний – 1,8
3-и зонні тарифи – Постанова НКРЕ від 20.12.01 р. № 1241 (зі змінами та доповненнями) нічний період – 0,25; напівпіковий період – 1,02; піковий період – 1,8.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:

Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./МВт·год	1068,55	Постанова НКРЕКП № 1319 від 28.04.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ), %	3,11	Постанова НКРЕ № 805 від 19.03.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ), %	6,82	Постанова НКРЕ № 805 від 19.03.15
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ), грн./МВт·год	29,31	Постанова НКРЕКП № 879 від 18.12.14
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ), грн./МВт·год	108,05	Постанова НКРЕКП № 879 від 18.12.14
Тариф на постачання 1 група (грн./МВт·год)	5,25	Постанова НКРЕКП № 879 від 18.12.14
Тариф на постачання 2 група (грн./МВт·год)	26,25	Постанова НКРЕКП № 879 від 18.12.14

ДТГО "Львівська залізниця" інформує

про введення з 01.05.2015 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕКП України від 28.04.2015 року № 1321 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість

Роздрібні тарифи для категорії споживачів на території розташування ДТГО "Львівська залізниця", крім населення та населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1194,8	1385,0	Непромислові споживачі	1194,8	1385,0
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1194,8	1385,0	Виробничі с\г споживачі	1194,8	1385,0

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01р. № 1241 (зі змінами згідно Постанови від 22.01.15р. № 37) нічний період – 0,25; напівпіковий період – 1,02; піковий період – 1,8. 2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01р. № 1241 (зі змінами згідно Постанови від 22.01.15р. № 37) нічний період – 0,35; денний – 1,8

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:

Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./МВт·год	1 068,55	Постанова НКРЕКП № 1319 від 28.04.2015
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ), %	4,40	Постанова НКРЕКП № 805 від 19.03.2015
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ), %	7,77	Постанова НКРЕКП № 805 від 19.03.2015
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ), грн./МВт·год	46,14	Постанова НКРЕКП № 878 від 18.12.2014
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ), грн./МВт·год	142,73	Постанова НКРЕКП № 878 від 18.12.2014
Тариф на постачання 1 група (грн./МВт·год)	7,78	Постанова НКРЕКП № 878 від 18.12.2014
Тариф на постачання 2 група (грн./МВт·год)	38,89	Постанова НКРЕКП № 878 від 18.12.2014

ДТГО "Південно-Західна залізниця" інформує

про введення з 01.05.2015 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕКП України від 28.04.2015р. № 1321 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість.

Роздрібні тарифи для категорій споживачів на території розташування ДТГО "Південно-Західна залізниця", крім населення, населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1194,8	1385,0	Непромислові споживачі	1194,8	1385,0
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1194,8	1385,0	Виробничі с\г споживачі	1194,8	1385,0

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕКП від 22.01.15р. № 37 нічний період – 0,25; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,8.
2-х зонний тариф – Постанова НКРЕКП від 22.01.15р. № 37 нічний період – 0,35; денний-1,8.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:

Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./МВтгод	1068,55	Постанова НКРЕКП № 1319 від 28.04.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %	2,54	Постанова НКРЕ № 805 від 19.03.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %	8,71	Постанова НКРЕ № 805 від 19.03.15
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод	18,85	Постанова НКРЕКП № 881 від 18.12.14
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод	189,48	Постанова НКРЕКП № 881 від 18.12.14
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)	11,29	Постанова НКРЕКП № 881 від 18.12.14
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)	56,44	Постанова НКРЕКП № 881 від 18.12.14

Мар'їнка: на лінії вогню

Усім сьогодні хотілося б бачити цей заголовок без останнього слова, замінивши його на «розмежування», проте російські коректори хочуть бачити саме такий зміст, тримаючи у напруженні Мар'їнку, Україну та весь цивілізований світ. А ми хочемо, щоб місто розвивалося, відроджувалося, щоб тут розквітало життя та народжувалися діти.

Усе це можливо, але для початку треба припинити вогонь, і, як то кажуть, життя налагодиться. Безумовно, сюди надходитиме допомога, а роботящий місцевий люд зробить усе для того, щоб пишатися своїм містом.

Мар'їнка розташована за кілька кілометрів від західного Донецька і знаходиться практично на лінії розмежування сторін. Тут проходили запеклі бої, наслідки яких одразу видно як на околицях, так і всередині міста. До того ж обстріли ніколи не припиняються. Позиції українських військових і (не без цього) помешкання мирних жителів щодня обстрілюють із стрілецької зброї, мінометів та іншого озброєння.

— Оце, синку, ми так живемо, — слізно промовляє місцева бабуся **(на знімку внизу)**. — Он моя хата, город, а далі «всьо заміновано», ну ви напевно знаєте. Сама я тут, тяжко, стріляють, не вгомоняться. Хлопці! — звернулася старенька до українських бійців, — Ви міцно стоїте, я вас прошу, стійте, не йдіть нікуди від нас!..

Мар'їнка — красиве містечко, лиш дуже порожнє. За останніми даними, тут проживало майже 10 тисяч мешканців. Центр міста, як то кажуть, без вікон, без дверей. Зачинені не всі державні та промислові заклади. Де-не-де працює магазин. Ціни, як розумієте, захмарні. Якщо прицінитися до «народної валюти» — то півлітра тут коштує не менше 60 гривень, решта товарів — відповідно.

Днями невелику допомогу у вигляді будматеріалів (12 кубометрів обрізної дошки **(на знімку вгорі)**) сюди із Краматорська, разом із представниками ОДА, доставили офіцери групи координації цивільно-військового співробітництва штабу антитерористичної операції. Вантаж було передано місцевим органам влади для відновлення покрівель та інших будівельних потреб Мар'їнки.

— Живемо «добре», на лінії вогню, — каже перший заступник голови райдержадміністрації Тетяна Збицька. — За півтора кілометра від нас — так звана ДНР.

Проблем багато, люди в свої хати потрапити не можуть, всюди блокпости. Народ дуже стомився, але уже звикає. І це прикро.

Місто газифіковане, відповідно у багатьох й обладнання в будинках газове: духовки, плити, опалення. А самого газу давно немає. Станція високого тиску — на лінії вогню. Її розбомбили. Ми хотіли людям зробити приємне до Різдва — відремонтували труби, станції, а з тієї сторони знову усе знищили снарядами.

Також Тетяна Миколаївна розповіла і про чиновницькі прорахунки. Хоч у Мар'їнці й важко, але влада тут є, вона працює. А от розпорядження Кабміну під номером «128-р» включило Мар'їнку у перелік населених пунктів, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють або здійснюють не в повному обсязі свої повноваження, що, певним чином, блокує діяльність місцевої влади стосовно забезпечення потреб населеного пункту. Це проблемне питання мар'їнські чиновники передали наверх і нині чекають позитивного рішення.

— Україна тут є і буде, — каже Тетяна Збицька, — владі треба йти назустріч людям, а деяким українським силовикам, яких тут багато, вести себе стриманіше і культурніше стосовно місцевого населення. Тут не «сєпари», а громадяни України, які хочуть миру на своїй землі, — підкреслила вона, натякаючи, що не треба брати приклад у своїх візаві з високими духовними скрiпами «русского мира».

Саме посил культури та духовності намагалися донести до мар'їнців офіцери групи координації цивільно-військового співробітництва одразу ж після доставки гуманітарного вантажу з будматеріалами. До речі, до військових долучився і військовий капелан з Франківщини — Михайло Квич.

Річ у тім, що для військових, які дислокуються у штабі АТО, надійшло багатенько пасок на великодні свята. Хоч пасочки смачні, та могли зберігатися ще тиждень-два, військові прийняли рішення передати освячений великодній хліб мешканцям «прикордонних» районів, де очевидна проблема із продовольством. Словом, мешканці Мар'їнки були раді. А коли побачили, що офіцери ЦВС роздають ще й свіжу українську пресу, зраділи не менше...

Інформаційний голод — велика проблема цих людей. Про те, що Кисельов бреше, тут знають, але з великої України натомість майже нічого не отримують, хіба що, разом з гуманітарною від офіцерів ЦВС сектору. Телебачення та радіо глушать росіяни, газет ніхто не привозить — отака ситуація.

— Я не вперше у Мар'їнці, — розповідає офіцер групи координації цивільно-військового співробітництва штабу АТО полковник Дмитро Макаревський. — Гарне місто, гарні люди, нас тут радо приймають, ми спілкуємося із місцевими, ділимося враженнями. Розповідаємо, як там у нас, які новини. Тож хотілося б звернутися до медійних структур, особливо українських друкованих видань, які мають відповідний ресурс, для направлення своєї продукції у населені пункти на лінії розмежування. Свіжа преса для цих людей, як ковток свіжого повітря, — наголосив полковник Макаревський.

Юрій ІГНАТ.

Із зони АТО.

Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...антистресова аптечка проситься на передову

Запорізький винахідник Григорій Чаусовський, доцент біофаку ЗНУ, найбільш відомий у місті своїми дотепними, а часом і кумедними винаходами, відгукнувся на дуже важливу проблему — створити антистресову допомогу бійцям, котрі пережили обстріли сучасними засобами залпового вогню. Його остання розробка — «Військова індивідуальна аптечка для психологічної самодопомоги».

До комплекту останньої входить мініатюрний реєстратор інтервалів сердечного ритму (його спеціально розроблено винахідником). Пристрій відображає на дисплеї рівень стресу. Також в аптечці присутні спеціальні окуляри для подолання стресу і стабілізації емоційного стану.

Вони дозволяють прискорено освоїти ефективні прийоми психічної саморегуляції ще до бою, до того ж у польових умовах. Згаданий комплект дозволить не лише знизити психогенні втрати, адже, на думку автора, аптечка є дієвим засобом профілактики стресових та посттравматичних розладів в учасників бойових дій.

Власне, тепер справа за експертами та практиками, які випробують експериментальну партію на фронті і скажуть чи своє «так», чи своє «ні».

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

...під спів гаївок збирають гроші для поранених

Зі Львова, від пам'ятника Тарасові Шевченку, в зону АТО відправили 10 автомобілів, завантажених продуктами, амуніцією та обладнанням. Для потреб армії передали і техніку, придбану українсько-американським благодійним фондом, яку переобладнало громадське об'єднання «Центр допомоги та підтримки військових».

А жителі Яворова під час великодніх гаївок продовжують збирати кошти для лікування поранених військовослужбовців 24-ї механізованої бригади. До доброї справи долучилася і Яворівська міськрада, яка виділила вдовам загиблих матеріальну допомогу, а для лікування бійців перерахувала 70 тисяч гривень.

Богдан КУШНІР.

Львівська область.

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Ми, виборці, не помилилися. Але…

Серед десятків листів, які надходять до редакції, є різні за змістом. В одних — скарги на непомірні ціни на продукти харчування, ліки та комунальні послуги. Автори ж інших хочуть безпосередньо й особисто, буквально зі сторінок газети, звернутися до очільників держави та вказати на недоліки у їхній роботі. І «Голос України» не може їм у цьому відмовити.

Державник не повинен бути підприємцем

Шановний пане Президенте!

Пишу Вам цього листа й розумію, що під ним могли б підписатися мільйони громадян України. Ми за Вас голосували, знаючи, що Ви як підприємець досягли неабияких успіхів, тож зможете успішно керувати таким величезним господарством, яким є Україна. Ми, виборці, не помилилися. За час, що минув, Ви, разом із Верховною Радою та урядом, на мій погляд, гідно виконуєте покладені на Вас народом високі обов'язки. Однак виникають деякі «але».

По-перше. Закон і громадська думка в один голос твердять: державник не може бути підприємцем. А Президент України — перший серед державників. Минуло досить часу, та Ви й далі займаєтеся бізнесом. Загальновідомо, що на Ваших рахунках наприкінці 2014 року лежали майже півмільярда гривень і що лише в минулому році Ваші доходи зросли всемеро. Отже, незважаючи на війну, Ваш бізнес процвітає. Тим часом з більшістю громадян України відбувається зворотній процес: вони, підтримуючи героїчну армію, біднішають, а дехто й узагалі перебивається з хліба на воду. Можливо, Ви як олігарх теж щось робите для перемоги, тільки громадськість про це нічого не знає. І люди нарікають, мовляв, мільйонери й мільярдери не поспішають «розкошелюватися». Було б добре, коли б Ви оприлюднювали не лише своє матеріальне становище, а й свою доброчинну діяльність. Ці відомості підтримували б Ваш авторитет. А для України як держави і для Вас як її Президента було б ще краще, аби Ви якнайшвидше продали свій бізнес або, якщо покупців на нього не знаходиться, передали б його у державне управління. Це був би відповідальний крок державного мужа і патріота, який оцінили б як суспільство, так і історія. До того ж цей вчинок став би прикладом до наслідування.

По-друге. На війну йдуть — чи добровільно, чи за призовом — здебільшого прості люди. Хоча, безперечно, рухає ними почуття патріотизму. Водночас жодного синка олігарха, високого чи хоча б середньої руки державного чиновника серед учасників АТО не помічено. Чому? Мабуть, тому що їхні грошовиті татусі-мамусі подбали про це. Живи та радій за будь-якої влади. Високопоставлені батьки обходять закони, вирішуючи проблеми своїх дорослих нащадків, ховаючись за широку спину народу, а правоохоронці їх покривають. Ще раз зазначу: так думаю не лише я, а й тисячі українців. Тож прошу Вас, пане Президенте, або спростуйте ці закиди, або посприяйте тому, щоби несправедливість якнайшвидше зникла з життя українського суспільства.

Борис СИДОРЕНКО,
пенсіонер.

Київ.

Дуетом із Путіним?

Президент Росії на черговій прес-конференції 16 квітня вже вкотре заявив, що російських військ в Україні нема. На підтвердження сказаного нагадав слова командувача АТО генерала Віктора Муженка про те, що українська армія не воює з російськими військами. Справді, генерал Муженко робив таку заяву ще в січні на зустрічі з військовими аташе дипломатичних представництв іноземних держав. Це було сказано після того, як на Донбасі затримали десантників російської армії. Путін виправдав їх тим, що вони, мовляв, заблукали. Учасники АТО неодноразово засвідчували, що проти них б'ються російські солдати, що в Новоазовськ у серпні минулого року зайшли російські підрозділи з колоною техніки. СБУ оприлюднювала документи кадрових військових російської армії, затриманих у зоні АТО. Та й самі росіяни неодноразово виставляли в Інтернеті фото й відео, на яких демонстрували безпосередню участь у війні проти українців. Про присутність на території нашої держави російських військових інформує розвідка НАТО. Зрештою, у повідомленнях прес-служб АТО і ЗСУ звичним стало словосполучення «російсько-терористичні війська». Можливо, справді генерал Муженко воює із шахтарями і трактористами з Донбасу, як про це твердить Путін?

Дивує те, що на таке повідомлення генерала не зреагував ні Президент України, ні секретар РНБО. Принаймні публічно не доводилося чути такої оцінки. Зате постійно реагує Путін, отримавши від пана Муженка «козирі». Генерал не уявляє, якої моральної травми завдав своїми словами рідним тих бійців, які загинули на Донбасі від пострілів, зроблених з російської зброї російськими солдатами.

Микола ПАНАСЮК,
пенсіонер, колишній вчитель історії.

Вінницька область.

У Чернівецькій обласній універсальній науковій бібліотеці ім. М. Івасюка (вул. О. Кобилянської, 47) проходить лінгвістичний фестиваль мов та культур «Буковинська весна». У межах заходу передбачена презентація мов, алфавітів та культур, етнотериторії та етномайстерні, *повідомляє наш власкор Сергій Сулима*

Герой фільму «В бій ідуть тільки «старики» не поїде до Москви на День Перемоги

Заслужений артист України виконавець однієї з головних ролей фільму «В бій ідуть тільки «старики» відмовився від запрошення приїхати на 70-ліття Перемоги в Москву. Самі російські телевізійники напросилися до нього на інтерв'ю у Вінницю. Чекає гостей...

— Агресор на танках роз'їжджає по Донбасу, топче землю, де поховані мої предки, а я буду їхати до них! Як вони собі це уявляють? — каже кореспонденту «Голосу України» Олександр Немченко. — Мало того, вони досі вважають Бикова росіянином. Коли нагадуєш їм, що Льоня народився і виріс в Україні, а фільм «В бій ідуть тільки «старики» знімали на кіностудії Довженка у Києві, дивуються, не вірять. Мовляв, хіба не в Москві знімали? Не в Москві, кажу, і Биков український, а не російський режисер і актор. Думаю, й інші артисти фільму також не поїдуть. Не знаю, яке інтерв'ю росіяни хочуть записати зі мною, приїдуть — будемо говорити.

Гастрольний тур зірвала війна

До 70-річчя Перемоги планувався великий гастрольний тур акторів фільму «У бій ідуть тільки «старики». У ньому мали брати участь і наші актори, і Євгенія Сімонова, одна з небагатьох російських акторів, хто підтримує Україну.

— Спочатку ми повинні були виступати в Росії й Україні, — розповідає артист. — Далі передбачалися поїздки у країни СНД. Організація мала бути на високому рівні. Казали, що у Москві її брав на себе голова Держдуми Федеральних зборів РФ Сергій Наришкін. Усе перекреслила війна. З російськими колегами не маю ніяких стосунків. Що з ними сталося? «Зомбоящик» — психотропна зброя. Якщо вже Станіслав Говорухін, досвідчений режисер, каже, що в Одесі його переслідували бандерівці, то я не знаходжу цьому пояснення. З ним знімалися на Одеській кіностудії у фільмі «Комбати». Говорухін мав такий авторитет, що мало не перший секретар обкому вкручував у нього на кухні лампочку. Те саме з Володею Бортком. Знаю його зі студентських літ, разом вчилися, ходили влаштовуватися на студію Довженка, і обом нам там відмовили. Значну частину життя він провів в Києві. Тепер — у Петербурзі. І раптом така зміна! Бортко вірить у злих бандерівців і в те, що на Донбасі треба захищати від них росіян. Якщо інтелектуали такого рівня вірять у те, що у них показують по телевізору, в тому числі у шибениці на вулицях Вінниці, то в мене нема слів для будь-якого діалогу з цього приводу.

Замість Москви на 9 Травня актор Немченко поїде в Київ.

Акторська група фільму виступатиме перед киянами. Це буде не перший такий захід. Вони неодноразово зустрічалися з глядачами. Актори одягають гімнастерки, ті, у яких 40 років тому знімалися у фільмі, співають пісні. А гімнастерки вони викупили у кіностудії після виходу фільму на екрани.

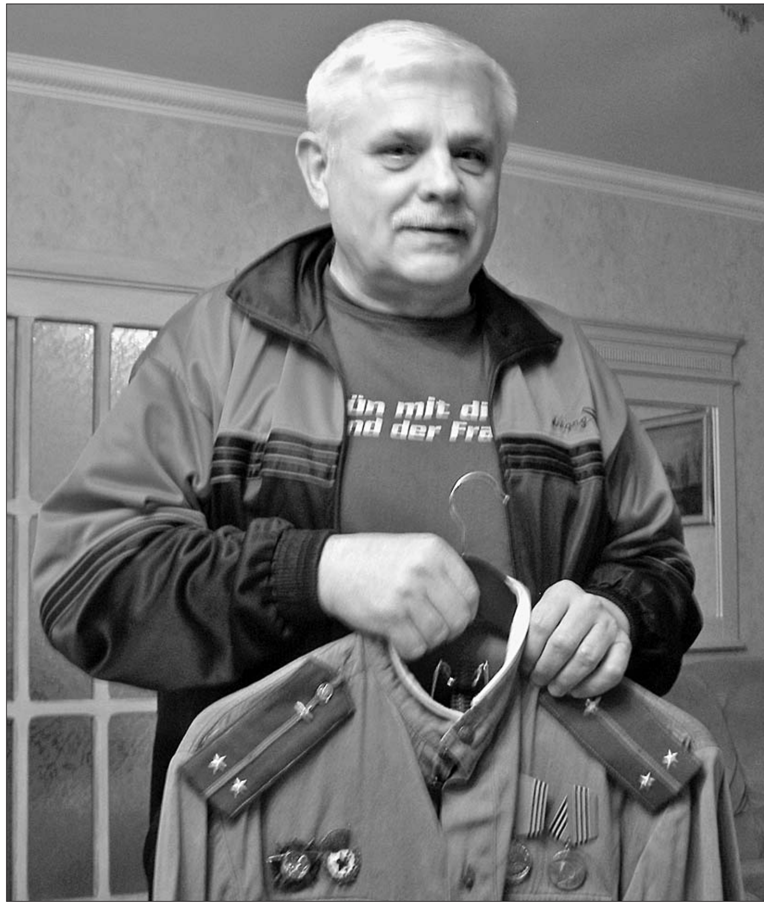
— Люди старшого покоління після зустрічі підходять і дякують за Перемогу, — каже актор. — Незвично чути такі слова. Бо ж ми не воювали. Майже всі народилися після війни. Такий феномен фільму. Він переконує глядача, що перед ним справжні фронтовики.

Продовження не буде

«У бій знову йдуть «старики» — такою мала бути назва другої частини популярного фільму. За словами Немченка, ідея виникла десять років тому. Вони зустрічалися з нагоди 30-ліття виходу картини на екран. Вілорій Пащенко, у фільмі він грає роль лейтенанта Воробйова, запропонував створити стрічку про те, як склалося життя артистів за роки після фільму. Він же написав музику на слова київської журналістки Ольги Кіпніс. Пісня мала звучати лейтмотивом у новому фільмі, так, як «Смуглянка» у старому.

У цій гімнастерці сорок років тому Олександр Немченко знімався у картині «У бій ідуть тільки «старики».

— Тоді ж домовилися, що будемо зустрічатися з глядачами, — продовжує Олександр Немченко. — Після першого виступу зрозуміли, що людям це треба. У залі був аншлаг. Ставили багато запитань. Закінчувалася кожна така зустріч виконанням «Смуглянки». Щоразу зал долучався до співу, і «Смуглянка» звучала багатоголосим хором.

Потім акторів брали у кільце. Люди розповідали про свої проблеми і просили допомоги, хто на лікування, хтось зіткнувся з тяганиною чиновника-бюрократа. Актори бралися за допомогу. Ходили по кабінетах, з'ясовували ситуацію.

— Після однієї з таких перемог над чиновником ми зрозуміли, що знову вступаємо у бій, — каже Олександр Немченко. — Отоді ідея продовження фільму доповнилася ще одним аспектом — як допомагаємо людям.

Сценарій стрічки написав згаданий Вілорій Пащенко. В основу мали бути покладені епізоди допомоги конкретним людям. Задумали зняти вісім серій. При тому фільм мав бути не документальний, а художній. У 2012-му знайшовся спонсор. Анонсували початок роботи, інформацію про це поширили у ЗМІ. Однак у державі змінилася ситуація, і меценат передумав платити. За словами Олександра Немченка, тепер задум того фільму вже не актуальний. Актори мають інший план. Немченко хотів розповісти про нього. Однак на півслові обірвав розмову. Сказав, що не хоче зурочити.

...Після вдалого дебюту в знаменитих «Стариках...» Немченка затвердили на зйомки одразу у дев'яти картинах, зокрема й на «Мосфільмі». Та його більше захоплював театр. Кіно — це злий жарт, каже він. 13 років працював у Вінниці в театрі імені Садовського. Нині в театрі — його дочка Вікторія. Акторові соромно зізнаватися, що за творчі труди нарахували мінімальну пенсію — 930 гривень. Утім, міська влада доплачує 400 гривень, за звання заслуженого артиста.

— Якби люди пам'ятали, що таке минула війна, нинішньої не було б, — впевнений Немченко. — Після Перемоги минуло 70 років, а багато хто навіть із 30—40-літніх нічого не знає про страхіття Бухенвальда чи Освенціма, не назвуть роки початку і закінчення війни. Все в житті взаємопов'язано. Було б більше театрів, не гриміли б гармати.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото автора.

Кадр з фільму «В бій ідуть тільки «старики».

Жити непросто, якщо жити як треба...

МИ РАЗОМ

Величезне спасибі Є. Цимбалюку за матеріал «Бійця судять за те, що живим повернувся з пекла» («Голос України» № 2 за 9 січня 2015). Щось схоже траплялося й у роки Великої Вітчизняної. Особливо в першій її половині, коли екіпаж танка в екстремальних умовах наступального бою залишав машину із перебитою гусеницею й опинявся за це на лаві підсудних.

Наведу один приклад. Під час атаки снаряд улучив у напрямне колесо ходової частини: гусениця перебита. Танк здригнувся й, «роззувшись», завмер. У цій ситуації неважко розгубитися й подумати про порятунок особового складу, мимоволі забувши про свої обов'язки рятувати насамперед машину, як вимагає інструкція. А в ній сказано, що в таких випадках екіпаж танка повинен, викинувши димові шашки, під прикриттям димової завіси взятися до ремонту, а після цього продовжити бій.

Ця процедура гладко виглядає на папері, а не на ділі, коли навколо гуркоче бій, рвуться снаряди, а вітер відносить дим убік. Винними в таких випадках майже завжди були танкісти. І військовий трибунал направляв уцілілий екіпаж у штрафні підрозділи. А фронтові гумористи навіть створили пародію на слова відомої пісні про батька Махна, у якій описувалася схожа ситуація...

Ігор Лавренюк не танкіст, але його історія нагадує долі тих хлопців, які більш як сім десятиліть тому виправдовувалися перед «особістами» за злочини, яких не коїли. Слава Богу, що він не потрапить на Колиму й неноситиме тавро, як його діди, що пережили полон у фашистському концтаборі.

Дорогий Ігорю, тримайся! Ти живеш так, як треба. Тому тобі важко. Ще раз спасибі Є. Цимбалюку й «Голосу України» за вашу позицію!

Микола ЖУРБИН,
танкіст, учасник Великої Вітчизняної війни.
Орджонікідзе Дніпропетровської області.

Якби люди пам'ятали, що таке минула війна, нинішньої не було б

Епопея з евакуацією завершується?

Літак Міноборони Іл-76, на момент, коли верстався номер, мав вилетіти з Делі до Непалу, щоби евакуювати із зони лиха 74 українців та понад 10 іноземців. Учора зранку (за київським часом) офіційний Катманду дав дозвіл на його посадку.

Під час першотравневих вихідних Іл-76 спіткала ціла серія невдач, що стали приводом для критики й жартів. Річ у тім, що літак, прибувши до Делі, не зміг вилетіти до Непалу через те, що він раптово зламався. З України до індійської столиці довелося доправляти запчастини. Коли нарешті борт відремонтували і він був готовий здійснити рятувальну місію, у Непалі стався ще один землетрус, і аеропорти перестали приймати літаки такого класу. Довелося знову чекати. Залишається сподіватися, що на сьогодні, коли читачі вже читатимуть свіжий номер нашої газети, Іл-76 спроможеться приземлитися у Непалі, забрати українських громадян та благополучно вилетіти на батьківщину.

Водночас, **за інформацією МЗС**, один наш співвітчизник отримав перелом ноги. «Постраждалого громадянина з альпіністського табору на Евересті гелікоптером було доставлено до Катманду й розміщено в місцевій лікарні. Після необхідного медичного обстеження буде визначено час та шляхи його повернення в Україну», — повідомили дипломати, що працюють у Непалі.

Середземномор’я штурмують нелегали

Майже 6 тисяч мігрантів було врятовано біля берегів Лівії протягом минулих вихідних. Також з води дістали 10 мертвих тіл. Прибульців піднімали з дерев’яних та надувних човнів — італійська та французька берегові охорони здійснили 17 окремих операцій.

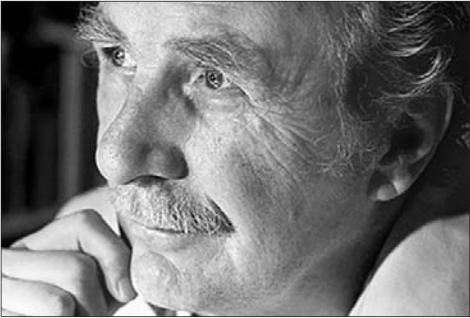
Цього року щонайменше 1750 людей потонуло, намагаючись дістатися Європи. Це в 20 разів більше, ніж за такий само період 2014-го, **повідомляє «Євроньюз»**.

На знімку: мігрантка з дитиною спускається з човна італійських прикордонників у місті Палермо.

Фото з сайту Управління ООН у справах біженців.

Від імперіалізму врятують лише реформи

ЕКСКЛЮЗИВНЕ ІНТЕРВ’Ю

Йон Балдвін Ганнібальссон (на знімку) ***— знакова постать у дипломатії. Він був міністром фінансів Ісландії (1987—1988 рр.), міністром закордонних справ цієї країни (1988—1995), послом Ісландії в Україні за сумісництвом (2004—2006). Світової слави Ганнібальссон зажив завдяки своїм відважним вчинкам на початку 1990-х. Спочатку, в січні 1991-го, він не побоявся вирушити до бунтівних Прибалтійських республік, які зажадали виходу з СРСР. Вірогідність того, що Москва використає військо проти протестувальників, була високою. Згодом, саме коли Ганнібальссон очолював міністерство закордонних справ, Ісландія стала першою країною, що визнала незалежність Хорватії. Про паралелі між тими подіями та сьогоднішньою ситуацією в Україні дипломат і економіст розповів «Голосу України».***

— Ви були єдиним західним дипломатом, який відвідав Прибалтику в січні 1991 року. Чому ви повірили в ці маленькі республіки?

— Передусім, я був не згоден з політикою лідерів західних країн. Вони розглядали Горбачова як партнера у питанні завершення «холодної війни». Будь що, що загрожувало його позиціям усередині СРСР, сприймалося дуже негативно. Ситуація у Прибалтиці розглядалася саме так. Це могло загрожувати мирному об’єднанню Німеччини, а також відродженню Центральної та Східної Європи. Тож, коли в Прибалтійських країнах почалася демократична революція, замість привітати її та визнати нові держави, західні лідери говорили правильні речі, але фактично робили інше. Очільникам республік радили вести переговори з керівництвом СРСР, не наполягати на своїх позиціях, бути готовими до компромісу, а саме — залишитися у складі Радянського Союзу. Так само, як Буш радив українцям у своїй промові в Києві (йдеться про відомий виступ президента США Джорджа Буша старшого 1 серпня 1991 року в Києві, під час якого він застерігав українців від «суїцидального націоналізму». — **Ред.**). Я вважав таку політику неправильною: не можна інвестувати так багато в одну постать, якою був Горбачов. Цю позицію я озвучив міжнародним організаціям, зокрема НАТО.

Коли в січні 1991-го я отримав дзвінок від Вітаутаса Ландсбергіса із проханням приїхати і продемонструвати публічно свою підтримку, я погодився. До речі, він звертався до кількох моїх колег — міністрів закордонних справ, але я був єдиним, хто приїхав. Це стало початком процесу, що завершився у серпні 1991 року державним переворотом у Москві.

Тож мій вчинок був актом незгоди із західними політиками та актом солідарності між, як я кажу, малими державами.

— Тобто поїздка у Прибалтику була винятково приватною ініціативою?

— Так. Я знав, що Ландсбергіс звертався до декого з моїх колег, і знав їхню відповідь.

— Коли ви були міністром закордонних справ Ісландії, ваша країна першою визнала незалежність Хорватії. Говорячи про ситуацію в Україні, який конфлікт вона вам більше нагадує: балканський чи прибалтійський?

— Сьогодні відомо, що 8 січня 1991 року в Москві, в Кремлі, відбулася нарада (Горбачова там не було, але були його люди), під час якої ухвалили рішення не дозволити Прибалтійським країнам від’єднатися від СРСР, бо це започаткує неконтрольований процес. Вирішили використати силу. Причому аргументація була такою ж, як і сьогодні. Москва пояснювала це необхідністю захистити російську меншість у Прибалтійських країнах, відновити закон і порядок. Така була російська стратегія на початку січня. На щастя, вони не здійснили цього наміру. Влада постала перед фактом, що сотні тисяч мешканців Вільнюса вийшли на вулиці, трималися за руки й співали. Якби рішення застосувати силу реалізували, то кількість жертв була б неймовірною.

Усе це нагадує мені українську ситуацію. Що нині говорять росіяни? Вони кажуть, що захищають російськомовну меншину, хоча та не відчуває жодної загрози. Проблема в тому, що при владі в Росії нині не Горбачов — миролюбний лідер, котрий заслуговує на місце в історії хоча б за одне рішення не використовувати силу. Зараз у Кремлі цілком інші настрої.

— Як ви гадаєте, які принципові питання Росії у цьому конфлікті, а якими вона може поступитися?

— Мені складно давати такі оцінки. Я не «совєтолог». На мою думку, у Кремлі переконані, що Російську імперію не вдасться цілком відновити без України. Вважаю, це їхній базовий принцип.

Сьогодні у Кремлі при владі колишній офіцер КДБ. Розпад СРСР, на його думку, є найбільшою геополітичною трагедією XX сторіччя, і він хоче відновити ту імперію.

Водночас ми маємо розуміти, що Росія не дуже сильна в економічному сенсі. Її економіка базується на сировині — газі та нафті, а це дуже ризиковано. Доходи з їх продажу зараз падають, і Москва зіткнулася з великими проблемами. Та Росія, певно, захоче просто дестабілізувати Україну, посіяти настрої непевності та слабкості й утримувати такий стан речей дуже довго.

— Ви часто говорите про роль малих держав у системі світової національної безпеки. Як ви оцінюєте роль України в цьому контексті?

— Я хочу повторити тезу — чого нас вчить прибалтійський досвід останніх 20—25 років? (Хоча Україна й інша, набагато більша держава). Незважаючи на всі політичні негаразди, в литовців, естонців, латишів були довготермінові цілі, з якими всі погоджувалися — стабілізувати отриману незалежність, убезпечити її від майбутніх загроз. А це означає — вступити до Євросоюзу та НАТО. Тобто, всі політики — й ліві, й праві — погоджувалися, що головною метою країни є досягти поставленої мети. А для цього потрібно виконати кваліфікаційні вимоги. Зокрема, довести, що у вас демократичне громадянське суспільство, верховенство права й функціонуюча ринкова економіка. Ви справді маєте побороти корупцію.

Пам’ятаєте Латвію у ті часи? Скільки урядів змінювалося? Та, незважаючи на політичну турбулентність, вони йшли до своєї мети. І врешті 2004 року стали членами ЄС. Українські керівники не змогли цього, хоча стартові умови були однакові. Сьогодні можемо поставити запитання: «Чи не запізно?» Я вважаю, ні.

— Чи відступить Росія, якщо ЄС підтримає Україну, надавши їй, скажімо, перспективу членства?

— Я припускаю, що Росія робитиме все, що можна, щоби зірвати цей процес, але я б хотів наголосити ось на чому: міжнародні відносини — це добре, та ніщо не може замінити внутрішніх реформ.

Бесіду вела Тетяна ПАСОВА.

ПЛАНЕТА

Куба — любов моя...

5 травня на Острові Свободи відкрився Міжнародний туристичний ярмарок FITCUBA-2015

Ось уже 35 років поспіль на Кубу з усіх кінців світу з’їжджаються тисячі професіоналів у сфері організації відпочинку, щоби взяти участь у найпрестижнішому в країнах Карибського басейну та Латинської Америки туристичному форумі. Зрештою, це навіть не форум. Це — справжня феєрія, яскраве й захоплююче свято, яке дає можливість не лише ознайомитися із можливостями відпочинку, а й відчути дух, ритм та багатий колорит мешканців Острова Свободи.

Початок масового туризму на Кубу припадає на 1920 рік. Розповідають, що тоді на кубинському курорті Варадеро любили відпочивати мільйонери. Про це, зокрема, нагадує розкішний особняк відомого гангстера Аль Капоне, у якому нині ресторан для туристів.

Уже в наші часи, на початку 1990-х, лідер держави Фідель Кастро заявив, що від краху, який пережили країни соціалістичного табору, Кубу врятує саме туризм. Так і сталося. Кожного року ця галузь приносить понад два мільярди американських доларів у бюджет держави і є одним із основних джерел прибутків. Завдяки іспанським та канадським інвестиціям на Кубі за кілька років було створено інфраструктуру відпочинку міжнародних стандартів: сучасні готелі, парки, яхт-клуби. Плюс максимальна безпека та висока якість обслуговування.

Яскравий приклад цьому — новий фешенебельний готель Melia Cuba, розташований на непоторному острові Кайо-Коко, який цьогоріч прийняв гостей Міжнародного туристичного ярмарку. Кожного разу ця подія відбувається у різних місцях. Адже Куба — це не лише одні з найкращих у світі пляжі. Це й природні заповідники світового значення, й унікальні міста, що увійшли до списку світових надбань культурної спадщини ЮНЕСКО: а їх тут — аж дев’ять. Це 10 000 печер та понад 4 000 невеликих за розміром, але таких, що вражають недоторканістю своєї природи островів. І ще багато-багато чого.

Про те, що створення нових спільних підприємств в галузі туристичного бізнесу є частиною стратегії уряду Куби, спрямованої на залучення іноземних інвестицій, говорив під час відкриття ярмарку FITCUBA-2015 міністр туризму цієї держави Мануель Марреро Круз. Він також ознайомив учасників заходу із планом розвитку очолюваної ним галузі, який має на меті зробити країну більш конкурентною на туристичному ринку.

Цьогорічний Міжнародний ярмарок на Кубі присвячений морському туризму. Є у цього заходу ще одна традиція: щороку його почесним гостем стає одна із країн. Торік це була Франція, цього року — Італія. Україна почесним гостем ще не була. Але організатори форуму кажуть, що в співпраці з нашою країною дуже зацікавлені.

Наразі кожного року Кубу відвідує понад два мільйони туристів, найбільше — канадців, українців — майже дві тисячі.

...Ернест Хемінгуей колись писав, що знайшов на Острові Свободи справжній земний рай. З цим погодиться кожен, хто хоч раз тут побував.

Надія БАЗІВ.

Гавана.

Перше травня відзначили масовими арештами

Кілька сотень учасників демонстрації в Стамбулі, присвяченої Міжнародному дню праці, були затримані поліцією.

Як повідомили турецькі ЗМІ, в районі площі Таксим і кварталу Бешикташ із усієї країни було відряджено поліцейських та жандармів, які заблокували всі вулиці, що ведуть до місць традиційного збору протестувальників. Начальник поліції Стамбула Селямі Алтинок особисто контролював дії служителів правопорядку в цих знакових для мегаполіса районах.

Поліцейські отримали наказ обшукувати не тільки турецьких громадян, а й іноземних туристів. У шести затриманих у рюкзаках і сумках було виявлено пляшки з «коктейлем молотова». «Завдяки діям поліції у місті не було інцидентів, і всі демонстранти повернулися додому здоровими», — заявив губернатор Стамбула Васіп Шахін.

Олександр БІЛИК.

1 травня чернігівці встановили новий національний рекорд: на Красну площу обласного центру вийшли водночас близько двох тисяч дітей, які затанцювали під пісню «Я, ти, він, вона, разом — ціла країна!». Тут були творчі колективи Чернігова, Ніжина, Корюківки, Щорса, учасники віком від 5 до 18 років, *стверджує наш дописувач Віктор Кошмал* **(фото автора)**

Сподіваються, що туристів побільшає

Минулої неділі всі дороги на Тернопільщині вели до старовинного міста Збаража. Тут відкривали туристичний сезон-2015, а також святкували День міста. На валах середньовічного замку відбувалися лицарські бої, на сцені — фестиваль козацької та української патріотичної пісні, на алеях парку було розгорнуто західноукраїнську туристичну виставку, ярмарок народних ремесел. Смакоту можна було скуштувати на «Варенику-фест» та «Капусняку-фест».

Як розповів директор національного заповідника «Замки Тернопілля» Анатолій Маціпура, є надія, що туристів цього року приїде на Тернопільщину більше. На жаль, через політичну нестабільність в Україні, а також вкрай розбиті дороги туристичні потоки останнім часом зміліли, особливо з-за кордону. Щоправда, активізується внутрішній турист, зокрема, із столиці та центру країни. Для гостей підготували новий маршрут Вишнівець—Кременець—Дубно, спільно з міжнародною асоціацією «Шляхами Гедеміновичів», яка охоплює кілька країн, ці шляхи проляжуть і через Тернопільщину. «Замки Тернопілля» подали також чотири заявки на отримання європейських грантів для збереження замків і палаців у Вишнівці, Збаражі, Теребовлі і Язлівці. Процедура ця доволі складна, особливо щодо захисту проектів. Певний досвід у цьому мають поляки і обіцяють навчити тонкощів отримання грантів і нас.

Працювати є над чим, адже на Тернопільщині — третина замків і фортець України. Щоправда, багато з них у жалюгідному стані. Звісно, годі сподіватися, що держава виділятиме кошти на їх збереження. Але вихід є, вважає Анатолій Маціпура. Законодавцям потрібно внести зміни до Бюджетного кодексу і офіційно дозволити виділяти кошти на збереження пам'яток національного значення з місцевих бюджетів, а також надавати їх в оренду.

Найгірший стан нині Язловецького та Золотопотіцького замків. Місцевим аграріям-багатіям свого часу пропонувалося взяти їх в оренду, однак робити це вони й раніше не поспішали, а в нинішній нестабільній обстановці тим паче. Між тим, якщо зуміємо зберегти і примножити те, що залишили нам у спадок попередні покоління, створити належну інфраструктуру, відремонтувати дороги — потоки туристів збільшаться.

Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.

Фото автора.

У Збаразькому замку гостей зустрічали середньовічні дами і лицарі.

Відзначили кращих містян

Святкування Дня міста Львова розпочалось із відзначення містян, які протягом року досягли успіхів у різних сферах. Шахістка Марія Музичук стала чемпіонкою світу з шахів та отримала звання львів'янки року, а співаку Святославові Вакарчуку присвоєно звання почесного громадянина міста. Найвидатніша подія — міське свято батяра показало, що можливо відродити міжвоєнну культуру міста. А оскільки ж батяри вважалися галантними хлопцями, то організатори поєднали свято із показом мод від молодих українських дизайнерів, а також вело променадом. Ну а новинкою святкувань стали Дні хорватської культури, під час яких бажаючі познайомились з мистецтвом, культурою, національною кухнею, музикою, кіно та туристичним потенціалом Хорватії. Протягом трьох днів хорватські кухарі готували національні страви Далмації за традиційним способом «з пеки».

Олександр СИРЦОВ.

Пониззям курсують судна

Після перерви більше ніж у двадцять років пониззям Дніпра знову ходять пасажирські судна на підводних крилах. З травня судно «Полісся-5» почало здійснювати регулярні рейси від Херсона до міст Нова Каховка та Гола Пристань. «Полісся» може прийняти на борт до півсотні пасажирів. Команда сподівається, що з настанням сезону літніх відпусток пасажирів буде вдосталь — адже на швидкісному кораблику дорога займає втричі менше часу, ніж на автобусі. Херсонці мріють також, що судна на підводних крилах ходитимуть і до Одеси. Адже на «Поліссі» чи «Метеорі» водним шляхом до неї можна дістатися за годину, тоді як сухопуттям це займає шість годин.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Перший орден Марії–Терезії

Перший орден Марії-Терезії, знаної своїми успішними реформами австрійської імператорки біля її пам'ятника у приватному скверику Ужгорода, що біля кафедрального собору, вручили керівниці студії сучасного танцю «Бліц» Олені Камінській.

Відзнаку, засновану родиною меценатів Панових, вручили міністр освіти і науки України Сергій Квіт та ініціатор ідеї Ален Панов. За словами останнього, відзнаку вручатимуть тим ужгородцям, які своєю подвижницькою працею приноситимуть славу древньому місту. Він також додав, що громадянський рух «Ренесанс Ужгорода» організували люди, котрі хочуть бачити своє місто європейським за духом, щодалі гарнішим і комфортнішим для життя.

— Приємно взяти участь у такій події, — зазначив Сергій Квіт. — Я сам народився в Ужгороді, а моя донька хрестилася у цьому кафедральному соборі. Тому це місто знамення для мене.

Ален Панов повідомив: щороку буде визначатися один кавалер ордена Марії-Терезії і щороку цей кавалер буде долучатися до людей, які братимуть участь у відборі переможця наступного року.

Нагороджена Олена Камінська щиро подякувала за визнання. До речі, «Бліц», яким уже чверть століття вона керує, відомий як в Україні, так і за рубежем, брав участь у міжнародних фестивалях та конкурсах.

Василь НИТКА.
Ужгород.

На знімку: після вручення відзнаки міністр Сергій Квіт (праворуч), Олена Камінська і Ален Панов (ліворуч).

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Художниця представила «Еволюцію нескінченності»

До 12 травня в Житомирі триватиме благодійна виставка художниці Анжеліки Рудницької. На ній представлені відомі цикли та нові роботи з колекції «Еволюція нескінченності». Цю виставку вона присвятила всім, хто загинув за Україну. Під час експозиції проводиться збір коштів, які будуть передані Київському військовому госпіталю. Анжеліка Рудницька зазначила, що події на сході сприймає особливо боляче, бо торік під Луганськом загинув її 46-літній дядько Олег Михайлов.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомир.

Хабарник з хабарником судяться

Обвинувальний акт у справі начальника ДСНС у Сумській області Геннадія Волика про вимагання і отримання від нього головою Сумської ОДА Володимиром Шульгою хабара повернуто судом до Генеральної прокуратури України для належного розслідування.

За словами обвинуваченого екс-очільника, Геннадій Волик і справді приносив в ОДА гроші, але за півтора місяця після звільнення його з посади керівника області. На запитання, чому тоді Волик звинувачує його у хабарництві, В. Шульга відповів — про помста.

Іван ЗАГУРСЬКИЙ.
Сумська область.

Автобус впав у рів

Страшна дорожньо-транспортна пригода за участі рейсового автобуса сталася на Кіровоградщині на автодорозі Кіровоград—Платонове минулими вихідними. Двоє пасажирів загинуло відразу, ще один помер пізніше, одинадцять травмовано, повідомила керівник ЦГЗ УМВС в Кіровоградській області Віталіна Бевзенко.

Водій автобуса не впорався з керуванням і впав у рів глибиною більше шести метрів. Свідки ДТП повідомили, що водій автобуса часто відволікався від управління, давав здачу тощо. На зауваження пасажирів не реагував...

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

ЦИФРА

До 2017 року

квартплата в Севастополі зросте в 2-3 рази (до 15 рублів за квадратний метр) — плани міських «законодавчих зборів». Депутати усвідомлюють те, що з підвищенням тарифів владі доведеться переглядати порядок і процедури виділення субсидій містянам.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

До Румунії — без віз

Із 14 травня набирає чинності Угода між Кабміном України та Урядом Румунії про місцевий прикордонний рух, якою передбачається спрощений порядок перетину кордону мешканцями прикордонних областей України та Румунії, які проживають в 30-кілометровій зоні від спільного державного кордону. Вони отримуватимуть безплатні дозволи на спрощений перетин кордону з правом перебування у прикордонній зоні іншої держави 90 днів.

Дія Угоди охоплюватиме 662 українські населені пункти (Закарпатської, Івано-Франківської, Одеської та Чернівецької областей) із загальною кількістю населення близько 1,5 млн. осіб.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.

Допоможуть «Краєвиди Волині»

Двадцять п'ять художників із України, Сирії, Молдови та Ісландії стали учасниками міжнародного пленеру «Краєвиди Волині», який стартував з Дубенського замку, що на Рівненщині.

Він проходить під патронатом ЮНЕСКО та за сприяння українських меценатів, культурологів і мистецтвознавців. Митці створять до двох сотень картин та зарисовок з «прив'язкою» до краси та величі волинського краю, які, за словами голови благодійної організації «Добродії» та куратора проекту Андрія Левчука, продадуть на благодійному аукціоні, а виручені кошти підуть на підтримку українського війська.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненська область.

11 травня в Києві в кінотеатрі українського фільму «Ліра» пройде День солідарності з Олегом Сенцовим (УНН)

«Гібриди» укотре порушили «режим тиші»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Спостерігачі ОБСЄ, які мають за ним стежити, самі опиняються в небезпеці й не можуть виконувати своїх функцій. При цьому європейські гаранти Мінська-2 й досі намагаються повернути ситуацію в рамки домовленостей, тому що альтернативного вирішення донбаського конфлікту в них немає. Вчора було анонсовано зустріч тристоронньої контактної групи (ОБСЄ—Україна—РФ) з врегулювання ситуації на Донбасі. Про це поінформувала прес-секретар екс-президента Леоніда Кучми, який представляє на переговорах Україну. На момент верстки номера жодної інформації з цього приводу не надходило. Заплановано, що сьогодні в Мінську контактна група збереться з представниками «ДНР» і «ЛНР».

А тим часом гібриди на підконтрольній їм території готуються по-своєму відзначити 9 Травня. Не виключено, що бойовики зважаться на наступ. Імовірність останнього варіанта підтверджують дані нашої розвідки. Терористи "ДНР" і «ЛНР» готують масштабну криваву провокацію в Донецьку — розстріл мирної демонстрації. Відповідальність за це ворог покладе на українську армію, щоб створити привід для масованого наступу в районі населених пунктів Широкине, Піски і Станиця Луганська. Такий можливий сценарій озвучив учора на брифінгу речник адміністрації Президента України з питань АТО полковник Андрій Лисенко.

А поки що противник, схоже, намагається підготувати плацдарм для прориву. Останніми днями особливо гаряче в районі Широкиного. Вчора в «Фейсбуці» на сторінці батальйону «Донбас» повідомлялося про те, що стрілецький бій під цим стратегічним пунктом триває понад дванадцять годин. А напередодні російські найманці тут використали важку артилерію. Мабуть, план демілітаризації Широкиного, який запропонувала українська сторона, гібридів не здивував. Чого, власне, і треба було чекати. І нині бійці батальйонів «Донбас», «Азов» і частин ЗСУ тримають оборону й відбивають атаки російських окупантів у цьому районі.

А тим часом під приводом «підготовки до 9 Травня» терористи накопичують важке озброєння в Донецьку, Горлівці й Луганську. На позиціях бойовиків спостерігається велике переміщення важкого озброєння, зміцнення військ і їх маскування у приватних садибах, повідомляє координатор групи «Інформаційний опір» Дмитро Тимчук. Військові машини перекидають з технічним супроводом, паливно-заправною технікою й тягачами. На думку аналітиків групи ІО, ці заходи можуть бути і реальним тренуванням до «параду 9 Травня», і зосередженням ударних тактичних груп під прикриттям підготовки до параду.

Про активні дії у Донбасі, які готуються, свідчить і заява МНС Росії про намір відправити 14 травня в зону бойових дій черговий путінський конвой. Презентують його як «адресну доставку ветеранам і трудівникам тилу в Донецькій і Луганській областях». Очевидно, що йдеться про посилку з мілітаристським вмістом від генерального спонсора реконструкції війни на сході України.

Ольга ВІТЕР.

ФОТОФАКТ

На Житомирщину повернувся зведений загін міліціонерів, який забезпечував правопорядок у Луганській області.

Фото прес-служби УМВС України в Житомирській області.

Громадськість виступила проти демілітаризації Широкиного

Мітинг проти демілітаризації селища Широкине Новоазовського району відбувся в Маріуполі. В акції взяли участь мешканці міста, представники волонтерських і громадських організацій, військові. На мітингу також були представники міської влади. Учасники закликали продовжувати зміцнювати оборону міста. За словами промовців, демілітаризація сусіднього селища можлива лише в тому разі, якщо лінія розмежування пройде за межами Широкиного, а за оборону селища, враховуючи бойові дії, які не припиняються останнім часом, військове командування нестиме персональну відповідальність. Безпеку мітингувальників забезпечували понад сто військових і міліціонерів.

Позицію громадськості підтримав і голова Донецької військово-цивільної адміністрації Олександр Кіхтенко. «Я розумію побажання й думки мешканців Маріуполя, тому що Широкине розташоване за 15 кілометрів від міста, це буферна зона, це безпека. Широкине необхідно залишити в тому вигляді, як воно є, і посилити оборону, підсилити підрозділи, які там перебувають», — зазначив очільник області на прес-конференції під час відвідин приморського міста.

Леонід ВАСИЛЕНКО.
Донецька область.

ФОТОФАКТ

Волонтерська група «Схід і Захід разом» доправила на Луганщину і Донеччину 35-тонний вантаж для бійців: продукти, медикаменти, літній одяг і взуття, москітні сітки, подушки, покривала. Допомогли його сформувати аграрії та підприємці Тернопільщини.

Людмила НАКОНЕЧНА.
Фото волонтера Ігоря КРОЧАКА.

Останній свідок Нюрнберга заповів зупинити Путіна

У Полтаві попрощалися з Йосипом Гофманом, якого вважали останнім живим свідком Міжнародного військового трибуналу в німецькому місті Нюрнберг. Поховали його на Алеї героїв центрального міського цвинтаря.

На війну з фашистами Йосип Давидович вирушив 17-річним юнаком, полковим розвідником дійшов до Берліна, був нагороджений медаллю «За відвагу» та орденом Слави III ступеня. У мирний час ветеран постійно зустрічався з молоддю, давав уроки мужності нашим воїнам.

Після анексії Криму він написав відкритого листа керівникам держав — учасниць антигітлерівської коаліції із закликом зупинити кремлівських агресорів на чолі з Путіним.

Ветеран із болем у серці констатував: «На превеликий жаль, свого часу задушивши фашизм, ми не змогли знищити передумов його відродження у подобі нинішнього російського тоталітаризму». При цьому останній свідок Нюрнберзького процесу проводив аналогії з тридцятими роками XX століття, коли провідні країни не поспішали «дати по зубах» Гітлеру.

Однак, на думку Йосипа Гофмана, якщо Путіну вдасться розв'язати третю світову війну, то її наслідки стануть убивчими для всього людства і наступного міжнародного військового трибуналу може не бути. Просто «нікого і нікому буде судити».

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.

ХРОНІКА

Встановлено меморіальну дошку Герою

На фасаді Вінницької школи №26 з'явився пам'ятний знак Дмитру Майбороді, льотчику окремої авіаційно-транспортної бригади Повітряних Сил. Ініціаторами події є педагогічний колектив та батьки дітей цього закладу.

«Будемо такими, як Герой України Дмитро Майборода», — ці слова учні пропонують зробити гаслом своєї школи.

Окремо варто згадати про мужній вчинок матері Героя Тетяни Іванівни. Бойовики нікому не віддавали тіло Дмитра. Тоді жінка сама вирушила до терористів. Їй вдалося домовитися і самотужки розкопати могилу. У спеціальних мішках вона перевезла до Вінниці останки сина і його земляка, члена екіпажу Дмитра Шкарбуна.

Указом Президента України від 4 грудня 2014 року майору Дмитру Майбороді присвоєно звання «Герой України».

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Волонтери привезли артилеристам екскаватор

Потужну землерийну машину придбали волонтери для бійців 55-ї артилерійської бригади у Чехії. За її допомогою вояки зможуть швидко обладнати свої позиції.

Також волонтерська організація «Сестри перемоги» доправила на передову лазерний дальномір, за допомогою якого відстань до цілі вимірюється до сантиметра, та пристрій, який дає змогу проводити миттєві розрахунки параметрів стрільби з урахуванням погодних умов.

Однак питань, які непокоять волонтерів, чимало. Приміром, особливу занепокоєність викликає відсутність на передовій ремонтних комплектів для автомобільної техніки. Допомоги потребують військові санітарні «Газелі», «КамАЗи» та «КрАЗи». Тому волонтери постійно в активному пошуку.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Перестаньте молитися на Москву

Депутати Луцької міської ради на черговій сесії таємним голосуванням ухвалили звернення до жителів обласного центру, в якому просять вірян Української православної церкви вимагати від ієрархів УПЦ (Московський патріархат) негайно вийти зі складу Російської православної церкви.

У зверненні йдеться про те, що Верховна Рада України вважає Російську Федерацію державою-агресором. І така принципова позиція найвищого законодавчого органу покладає на громадян України обов'язок припинити будь-які зв'язки з інституціями Росії, які можуть бути використані проти суверенітету та територіальної цілісності України.

Тому депутати закликають лучан — вірян УПЦ вимагати від керівних органів церкви негайного її виходу зі складу РПЦ.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.

Як проводити вибори на територіях лжереспублік?

Група народних депутатів і експертів від громадських організацій, які нині працюють над законопроектом «Про вибори до органів місцевого самоврядування», незабаром планують вирушити в Луганську область для вивчення думки виборців Донбасу. Як і кого обирати, чи варто восени проводити вибори до місцевих рад? Ці та інші питання хвилюють не тільки законодавців, а й очільників регіонів Донбасу. Думки розходяться. У голови Луганської обласної військово-цивільної адміністрації Геннадія Москаля, наприклад, виникли сумніви щодо обласної ради. Він, вважає, що якщо її оберати, то «ми піднімаємо руки й автоматично визнаємо «ЛНР». Або як можна обрати районну раду, якщо половина, скажімо, Попаснянського району перебуває під контролем незаконних військових формувань, а половина — українська. «У раді має бути представлено всі територіальні громади», — вважає Г. Москаль. Інші проблеми на майбутніх виборах пов'язані з переселенцями, військовими. Деякі військовослужбовці перебувають в області ще з квітня минулого року. Раніше вони не могли голосувати через те, що не мали паспортів. «Нехай голосують за військовим квитком, — пропонує Г. Москаль. — Якщо в селі розташований їхній опорний пункт або військова частина, якщо вони щодня спілкуються із сільським головою, то мають взяти участь у голосуванні». За його словами, вибори на багатьох територіях регіону не викликатимуть труднощів.

Голова Луганського обласного представництва «Громадянська мережа «Опора» Олексій Кормилецький підтримує ідею проведення місцевих виборів на Луганщині. Повторні вибори, на його думку, може бути проведено у разі повернення під контроль України територій, які нині окуповані бойовиками «ЛНР» і російськими військами. Найімовірнішими Олексій Кормилецький вважає два сценарії розвитку подій. Перший передбачає пролонгацію повноважень Донецької та Луганської військово-цивільних адміністрацій до моменту завершення АТО. Другий передбачає проведення виборів до обласної ради на підконтрольній Україні території Луганської та Донецької областей.

«У цьому разі кількість депутатів Луганської обласної ради буде визначено відповідно до фактичної кількості виборців. Однак при цьому на законодавчому рівні слід визначити, що після відновлення повного контролю держави над територією Луганської області повноваження обласної ради достроково припиняються й призначаються позачергові вибори до обласної ради, які відбуватимуться по всій території Луганської області», — пропонує керівник «Опори». Відповідно можна провести вибори до районних рад, які підконтрольні Україні лише частково. Наприклад, у Попаснянському районі. «Другий варіант розвитку подій є демократичнішим і відповідає міжнародним стандартам, оскільки передбачає участь обраних представників від територіальної громади в житті регіону», — вважає Олексій Кормилецький.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

Україна посіла 69 місце серед найсприятливіших для материнства країн (Главком)

Баскетбольна Суперліга назвала імена найкращих оборонця, форварда і центрового сезону. Ними стали відповідно Денис Лукашов («Будівельник»), Руслан Отверченко («Київ») і Михайло Анісімов («Будівельник»). Отже, практично весь комплект індивідуальних нагород було віддано учасникам серії за «бронзу». Серед представників «Хіміка» і «Дніпра», які грають у фіналі, окрім володарів золотих і срібних медалей, визначать також лауреата MVP

Два очки знервований чемпіон загубив... у високій траві

Футбол. Чемпіонат країни. Прем’єр-ліга. 22-й тур.

2 травня. «Іллічівець» — «Карпати». 1:0. Дніпропетровськ. Стадіон «Метеор». 200 глядачів. **Рефері** — Арановський (Київ). **Гол**: Гринь, 49.

«Зоря» — «Металург» Д. 4:2. Запоріжжя. «Славутич-Арена». 2 500 глядачів. **Рефері** — Жабченко (Хмельницький). **Голи**: Будківський, 6, Караваєв, 36, Білий, 47, Тотовицький, 68 — Мораєс, 54 (п), Лазич, 77.

3 травня. «Металіст» — «Ворскла». 0:2. Харків. ОСК «Металіст». 6 219 глядачів. **Рефері** — Вакс (Хмельницький). **Голи**: Громов, 47, Ковпак, 65.

«Чорноморець» — «Дніпро». 0:3. Дніпропетровськ. «Дніпро-Арена». 3 938 глядачів. **Рефері** — Козик (Мукачеве). **Голи**: Калинич, 32, 44 (п), Селезньов, 76.

4 травня. «Олімпік» — «Металург» Зп. 0:0. Київ. НТК імені Віктора Баннікова. 600 глядачів. **Рефері** — Бойко (Київська область). **Вилучено** Гошкодерю («Олімпік», 37, два попередження).

«Динамо» — «Говерла». 6:0. Київ. НСК «Олімпійський». 11 274 глядачі. **Рефері** — Романов (Дніпропетровськ). **Голи**: Кравець, 12, 28, Глушицький, 20 (автогол), Ярмоленко, 30 (п), Сидорчук, 40, Теодорчик, 73.

«Волинь» — «Шахтар». 0:0. Луцьк. Стадіон «Авангард». 10 500 глядачів. **Рефері** — Труханов (Харків).

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	**17**	**5**	**0**	**55 — 10**	**56**
2. «Дніпро»	**15**	**5**	**2**	**44 — 12**	**50**
3. «Шахтар»	**15**	**4**	**3**	**58 — 13**	**49**
4. «Зоря»	11	4	7	35 — 29	37
5. «Ворскла»	8	8	6	27 — 19	32
6. «Металіст»	7	9	5	27 — 26	30
7. «Металург» Д	6	8	8	26 — 29	26
8. «Волинь»	7	5	10	27 — 37	26
9. «Олімпік»	6	5	11	19 — 53	23
10. «Металург» Зп	5	6	11	16 — 37	21
11. «Чорноморець»	3	9	9	15 — 27	18
12. «Говерла»	3	8	11	17 — 36	17
13. «Іллічівець»	2	5	15	19 — 47	11
14. «Карпати»	**4**	**7**	**11**	**17 — 27**	**10**

Бомбардири: Кравець («Динамо») — 13 м’ячів, Калинич («Дніпро»), Ярмоленко («Динамо»), Ерік («Волинь») — по 12.

Після цього туру «Динамо» зміцнило становище лідера, легко здобувши перемогу з великим рахунком. «Шахтар» втратив два очки і опустився другим місцем у турнірній таблиці «Дніпрові».

Чемпіони в Луцьку наразилися на неабиякий опір господарів, котрі заслужили найвищої похвали. Цікаво було дізнатися, які претензії цього разу висуне наставник «Шахтаря».

— Була видовищна гра з багатьма моментами, — сказав **Мірча Луческу** після зустрічі. — Але нерви відіграли неабияку роль. Ми мали забивати, але нервували і не досягли бажаного. Відзначу, що трава на полі була висока, і це гальмувало гру. Тейшейра виходив сам на сам з воротарем, і Бабатунде також. Однак такий газон завадив їм забити гол...

***

Кубок України. 1/2 фіналу. Перші матчі. 29 квітня.

«Дніпро» — «Шахтар». 0:1. Дніпропетровськ. «Дніпро-Арена». 20 401 глядач. **Гол**: Гладкий, 45+1. На 50-й хвилині Селезньов («Дніпро») не реалізував пенальті (воротар).

«Олімпік» — «Динамо». 0:0. Київ. Стадіон імені Валерія Лобановського. 8 500 глядачів. **Вилучено** Буяльського («Динамо», 90+4, два попередження).

Матчі у відповідь відбудуться 20 травня.

***

Перша ліга. 24-й тур. «Геліос» — «Гірник-Спорт». 0:0. «Олександрія» — «Полтава». 1:1. «Тернопіль» — «Буковина». 2:1. «Сталь» Д — «Динамо-2». 1:0. «Десна» — «Зірка». 0:1. «Нафтовик» — «Нива». 2:1. «Суми» — Сталь» А. +:-. «Гірник» — «Миколаїв». 3:1.

«Олександрія» — 58 очок, «Сталь» Д — 50, «Гірник-Спорт» — 44, «Тернопіль» — 37, «Зірка» — 36, «Десна», «Динамо-2», «Нафтовик», «Суми» — по 35, «Геліос» — 33, «Гірник», «Полтава» — по 31, «Нива» — 21, «Миколаїв» — 20, «Сталь» А — 15, «Буковина» — 12.

***

Друга ліга. 21-й тур. «Кристал» — «Арсенал-Київщина». 2:0. «Оболонь-Бровар» — «Макіїввугілля». 2:0. «Кремінь» — «Черкаський Дніпро». 1:1. «Реал Фарма» — «Енергія». 3:0. «Скала» — «Шахтар-3». 1:0.

«Черкаський Дніпро» — 47 очок, «Оболонь-Бровар» — 46, «Кремінь» — 41, «Реал Фарма» — 37, «Кристал» — 30, «Скала» — 28, «Шахтар-3» — 20, «Арсенал-Київщина» — 16, «Енергія» — 15, «Макіїввугілля» — 13.

Крижаний травень у Білій Церкві

За вікном — теплий травень, стовпчик термометра перетинає 20-градусну позначку, а до новенької споруди, що у мікрорайоні Леваневського у Білій Церкві, поспішають дітлахи з ковзанами та ключками. Тут, на місцевій «Льодовій арені» (на знімку праворуч)***, триває зимовий сезон.***

— З відкриттям арени, зведеної за державною програмою розвитку хокею в Україні, було створено ДЮСШ, — розповідає директор спортивного закладу В’ячеслав Веред **(на центральному знімку праворуч)**. — Сьогодні в ній виховуються майже 300 хлопчиків та дівчаток, які займаються

у секціях хокею та фігурного катання. Тренерами працюють і київські фахівці, і білоцерківські. «Льодову арену» передано на баланс міста, яке фінансує основну статтю видатків — оплату електроенергії. Це чималенька сума, адже щомісяця на підтримання необхідної температури йде від 60 до 70 тисяч кіловат.

За словами директора, арена живе не лише тренуваннями **(на знімку внизу праворуч)**, а й постійними турнірами різного рангу. Один з найпрестижніших — новорічний — традиційно проводять під егідою міського голови Василя Савчука. Є у Білій Церкві і хокейний клуб — «Білий Барс». У минулорічному сезоні він став срібним призером чемпіонату України.

— Сезон плануємо завершити великим хокейним турніром, присвяченим Дню Перемоги. Для участі у ньому чекаємо на «Льодовій арені» клуби «Донбас», київські «Сокіл» і «Крижинка», вінницький «Патріот», і, звичайно, наш «Білий Барс», — резюмував В’ячеслав Веред.

Віктор КУРГАН.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Ломаченко обстояв титул!

Бокс. Лас-Вегас (США). Чемпіон світу за версією WBO в напівлегкій вазі українець Василь Ломаченко (4-1, 2 КО) упевнено захистив титул у поєдинку з пуерторіканцем Гамальєром Родрігесом (25-3-3, 17 КО), нокаутувавши його в дев’ятому раунді.

Після розвідки в перших двох трихвилинках Ломаченко почав додавати в швидкості. Родрігес, не встигаючи за Василем, часто застосовував брудні прийоми. За це рефері Роберт Берд зняв з порушника два бали. У п’ятому раунді пуерторіканець побував у нокдауні. А в дев’ятому — після потужної комбінації українця — Родрігес став на коліно і, дослухавши відлік рефері, вже не підвівся.

ТУРНІРНА ХРОНІКА

Веслування на байдарках і каное. Рачіце (Чехія). Чемпіонат Європи. Українські веслувальники вибороли шість нагород. Золоту медаль здобув екіпаж каное-двійки (Дмитро Янчук, Тарас Мінчук) на дистанції 1 000 м.

Срібні відзнаки дісталися команді на байдарці-четвірці (Марія Повх, Анастасія Тодорова, Інна Гріщун, Марія Кічасова) на дистанції 500 м та Дмитрові Янчуку й Тарасові Мінчуку на каное-двійці на дистанції 500 м.

«Бронзу» виборола каное-четвірка (Ельнур Ахадов, Денис Коваленко, Едуард Шеметило, Дмитро Янчук) на дистанції 1 000 м; Павло Алтухов (каное) на двох дистанціях — 500 і 1 000 м.

Художня гімнастика. Мінськ (Білорусь). Чемпіонат Європи. Збірна України (Ганна Різатдінова, Елеонора Романова, Вікторія Мазур) стала бронзовим призером у командному багатоборстві. А потім Різатдінова виборола ще й срібну медаль у вправах із булавами.

Фехтування. Пекін (Китай). Етап Кубка світу. Шабля жіноча (командні). 1. Франція. **2. Україна (Ольга Харлан, Ольга Жовнір, Аліна Комащук, Олена Кравацька).** 3. США.

Дзюдо. Загреб (Хорватія). Турнір Гран-прі. Українець Яків Хаммо здобув золоту медаль у ваговій категорії понад 100 кг. Він по черзі здолав представників Монголії та Німеччини, словенця Матяжа Церая. А в фіналі Яків переміг румуна Владута Сіміонеску. Нагадаємо, що «золото» в цьому турнірі здобув також українець Георгій Зантарая (66 кг). У жінок у категорії до 78 кг наша Вікторія Туркс стала срібним призером.

Теніс. Марракеш (Марокко). WTA International. Жіночий турнір. Призовий фонд — 250 000 доларів. Фінал. Еліна Світоліна (Україна) — Тімеа Бабош (Угорщина). 7:5, 7:6 (3).

ЦИФРА

4 матчі

знадобилося, щоб визначити володаря бронзових нагород чемпіонату країни з баскетболу в Суперлізі. Серію з рахунком 3:1 у БК «Київ» виграв столичний «Будівельник».

А от боротьба за «золото» триває. У цій суперечці «Хімік» з Южного перемагає у дніпропетровського «Дніпра» — 2:0.

ОГОЛОШЕННЯ

РОЗПОЧАТО ЗАДОВОЛЕННЯ ВИМОГ КРЕДИТОРІВ ПАТ "ТЕРРА БАНК"

Уповноваженої особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд) на ліквідацію ПАТ "ТЕРРА БАНК" відповідно до рішення виконавчої дирекції Фонду від 30 квітня 2015 року (протокол №101/15) погоджено початок виплати другої черги Реєстру акцептованих вимог кредиторів ПАТ "ТЕРРА БАНК" .

Виплата здійснюється в безготівковій формі шляхом перерахування коштів на рахунки кредиторів відкриті в інших банках починаючи з 05 травня 2015 року до повного погашення заборгованості по черзі.

Для отримання додаткової інформації можна звертатись за адресою: 04050, м. Київ, вул. Глибочицька, 40-У або за телефоном: (044) 590 - 46 - 56.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ ПРО ДОХОДИ І ВИДАТКИ ПАРТІЇ СЕРГІЯ ТІГІПКА "СИЛЬНА УКРАЇНА"

що зареєстрована Міністерством юстиції України 25 березня 2005 року свідоцтво № 123-п.п.

На виконання частини першої статті 17 Закону України "Про політичні партії в Україні" Партія Сергія Тігіпка "Сильна Україна" (код 33306612) оприлюднює фінансовий Звіт про доходи і видатки за 2014 рік та Звіт про майно Партії

ЗВІТ ПРО ДОХОДИ І ВИДАТКИ ПАРТІЇ СЕРГІЯ ТІГІПКА "СИЛЬНА УКРАЇНА"

№	Найменування показників	Сума (тис.грн.)
1.	**Доходи всього:**	**66 423,5**
1.1	Добровільні внески юридичних осіб у вигляді безповоротної фінансової допомоги	42 180,6
1.2	Добровільні внески фізичних осіб у вигляді безповоротної фінансової допомоги	24 242,9
2.	**Видатки всього:**	**66 423,4**
2.1	Утримання Партії	616,5
2.2	Інші витрати, передбачені статутними документами Партії	65 806,9

ЗВІТ ПРО МАЙНО ПАРТІЇ СЕРГІЯ ТІГІПКА "СИЛЬНА УКРАЇНА"

№	Найменування показників	Сума (тис.грн.)
1.	**Майно Партії всього:**	**243,1**
1.1	Меблі та обладнання	139,0
1.2	Технічні засоби	98,8
1.3	Програмне забезпечення	5,3

Оголошується конкурс з визначення організатора аукціону з продажу майна банкрута

фізичної особи-підприємця Потапова Ігоря Івановича (ідент. код 20019460879, 61112, м. Харків, вул. Роберта Ейдемана, 4, корп. А, кв. 20); постанова ГС Харківської обл. по справі №Б-39/13-10 від 26.07.2010 р. про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Письмові пропозиції від фізичних або юридичних осіб, що відповідають вимогам ч.6 ст.49 Закону України № 2343-XII, приймаються протягом 10-ти календарних днів з дати виходу оголошення. Ліквідатор Тищенко О.І., тел. 097-945-35-44; 61102, м. Харків, вул. Мироносицька, 65, кв. 33.

ПАТ "КБ "АКСІОМА"

повідомляє, що рішенням Виконавчої дирекції Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (№87/15 від 14 квітня 2015 року), затверджено реєстр кредиторів ПАТ "КБ "АКСІОМА".

Ознайомитись з реєстром акцептованих вимог можна за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Симферопольська, буд. 11, приміщення 25, Україна, 49000 та за адресою м. Дніпропетровськ, площа Жовтнева, буд. 8, приміщення 1, 1-й поверх, Україна, 49000, з 10-00 до 16-00.

Довідкова інформація за телефонами (056) 745-30-05, (056) 745-30-06.

12 травня 2015 року о 09:00 в приміщенні сільської ради с. Дрозди Білоцерківського району відбудуться загальні збори співвласників майна пайового фонду реорганізованого КСП "ім. Леніна" З Питань затвердження роботи комісії з організації вирішення майнових питань, що виникають у процесі реформування реорганізованого КСП "ім. Леніна" та виділення пайового майна реорганізованого КСП "ім. Леніна".

Для реєстрації на загальних зборах при собі мати свідоцтво про право власності на майновий пай члена КСП "ім. Леніна"(майновий сертифікат) та посвідчення особи.

Ліквідатор Державного підприємства "Приладобудівний завод "Райдуга" арбітражний керуючий Новосельцев В.П. (свідоцтво № 478 від 14.03.2013 р.), діючий на підставі постанови господарського суду Черкаської області по справі № 10-18/5218 від 25.03.2015 р., Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" та інших нормативних актів оголошує конкурс з визначення суб'єкта оціночної діяльності для визначення вартості майна банкрута ДП "Приладобудівний завод "Райдуга" (20700, Черкаська обл., м. Сміла, вул. Мазура, 24, код ЄДРПОУ 22794058).

Умови проведення конкурсу наступні: У відповідності до вимог Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" до участі в конкурсі допускаються фізичні особи суб'єкти підприємницької діяльності а також юридичні особи, незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, які здійснюють господарську діяльність на підставі кваліфікаційного свідоцтва оцінювача а також достатній, але не менш як три роки досвід проведення діяльності з оцінки майна.

Для участі в конкурсі претендент подає арбітражному керуючому Новосельцеву В. П. такі документи: заяву про участь у конкурсі із зазначенням повного найменування фізичної особи суб'єкта підприємницької діяльності або назву юридичної особи, перелік обов'язкових реквізитів (місцезнаходження, телефон, факс, електронну пошту, інші засоби зв'язку) а також кваліфікаційне свідоцтво оцінювача отримане відповідно до Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні".

Суб'єктом оціночної діяльності не може бути зацікавлена особа стосовно боржника, кредиторів та ліквідатора банкрута.

Конкурсні пропозиції приймаються протягом 15 (п'ятнадцяти) днів з дня опублікування даного оголошення на поштову адресу арбітражного керуючого - ліквідатора ДП "Приладобудівний завод "Райдуга" Новосельцева Володимира Петровича: 18030, м. Черкаси, вул. Добровольського, 38/2. Телефон для довідок - (096) 666-63-60.

ДП "Донецька залізниця" інформує

про введення з 01.05.2015 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕ України від 28.04.2015 №1321 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість.

Роздрібні тарифи для категорій споживачів на території розташування ДП "Донецька залізниця", крім населення, населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1194,8	1385,0	Непромислові споживачі	1194,8	1385,0
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1194,8	1385,0	Виробничі с\г споживачі	1194,8	1385,0

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 04.11.09р. №1262 нічний період – 0,35; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,68.
2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 04.11.09р. №1262 нічний період – 0,40; денний-1,5.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:			
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./Мвтгод	1068,55	Постанова НКРЕ № 1319	від 28.04.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %	2,85	Постанова НКРЕ № 805	від 19.03.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %	5,45	Постанова НКРЕ № 805	від 19.03.15
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод	10,64	Постанова НКРЕ № 307	від 24.03.14
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод	102,85	Постанова НКРЕ № 307	від 24.03.14
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)	9,50	Постанова НКРЕ № 307	від 24.03.14
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)	47,50	Постанова НКРЕ № 307	від 24.03.14

Організація "Редакція газети "Голос Донбасса" (реєстраційний номер ЄДР 21773255) оголошує про ліквідацію.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з моменту розміщення оголошення про ліквідацію.

e-mail: ppgd@ukr.net, dgsokol@ukr.net.
Контактні телефони: 050-748-27-50, 050-474-70-90.

Приватний нотаріус Карпенко О.А. (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 68, оф. 41, тел. 044-537-13-60) повідомляє про відкриття спадщини до майна померлого 13.11.2014 р. Свистай Веніаміна Анатолійовича, 21.08.1975 р.н., уродженця м. Києва, ІПН: 2762608930 та просить спадкоємців та можливих кредиторів звернутися для оформлення спадщини.

ДП "Придніпровська залізниця" інформує

про введення з 01.05.2015 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕКП України від 28.04.2015 р. №1321 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість

Роздрібні тарифи для категорії споживачів на території розташування ДП "Придніпровська залізниця", крім населення та населених пунктів*, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1194,8	1385,0	Непромислові споживачі	1194,8	1385,0
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1194,8	1385,0	Виробничі с\г споживачі	1194,8	1385,0

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 22.12.01 р. №1241 (зі змінами згідно Постанови від 22.01.2015 №37) нічний період – 0,25; напівпіковий період – 1,02; піковий період –1,8. 2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01 р. №1241 (зі змінами згідно Постанови від 22.01.2015 №37) нічний період – 0,35; денний – 1,8.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:		
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./МВт·год	1068,55	Постанова НКРЕКП№1319 від28.04.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ),%	2,64	Постанова НКРЕП №805 від 19.03.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ), %	5,07	Постанова НКРЕП №805 від 19.03.15
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ),грн./МВт·год	32,33	Постанова НКРЕКП №882 від 18.12.14
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ), грн./МВт·год	124,43	Постанова НКРЕКП №882 від18.12.14
Тариф на постачання 1 група (грн./МВт·год)	5,35	Постанова НКРЕКП №882 від18.12.14
Тариф на постачання 2 група (грн./МВт·год)	26,77	Постанова НКРЕКП №882 від18.12.14

*Тарифи на електроенергію, що відпускається населенню згідно Постанови НКРЕ України від 26.02.2015р. №220

Оголошення про затвердження реєстру акцептованих вимог кредиторів ПАТ "ГРІН БАНК"

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє, що керуючись частиною третьою статті 49 Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб" 09 квітня 2015 року виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення про затвердження Реєстру акцептованих вимог кредиторів ПАТ "ГРІН БАНК" (протокол № 085/15).

Кредитори можуть звернутись за отриманням довідки щодо акцептування їх кредиторських вимог за адресою: 04071, м. Київ, вул. Костянтинівська, 10.

Довідкова інформація за номером ПАТ "ГРІН БАНК": (044) 425-11-73.

Графік роботи банку з понеділка по четвер з 09:00 до 18:00 год., п'ятниця з 09:00 до 17:15 год.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію Т.М.Горбатюк.

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ РЕЄСТРУ АКЦЕПТОВАНИХ ВИМОГ КРЕДИТОРІВ АТ "ЄВРОГАЗБАНК"

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ГАЗОВИЙ БАНК" (надалі - АТ "ЄВРОГАЗБАНК") повідомляє, що 26 лютого 2015 року виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення про затвердження Реєстру акцептованих вимог кредиторів АТ "ЄВРОГАЗБАНК" (протокол № 050/15).

Кредитори можуть звернутись для отримання довідки щодо акцептування їх кредиторських вимог за адресою: 04655, м. Київ, проспект Московський, 16.

Довідкова інформація за тел.: 38 (044) 536-92-10

Графік роботи з понеділка по четвер з 9:00 до 18:00, п'ятниця з 9:00 до 16:45 (обідня перерва з 13:00 до 13:45).

Реклама в газеті «Голос України» — тел. 453-44-56, факс 449-85-62

ДЕНЬ

№ 79 (6083) СЕРЕДА, 6 ТРАВНЯ 2015

Сьогодні на всій території України тепло, сонячно та без опадів, окрім західних областей. Там — дощі з грозами. Температура повітря вночі від 8 до 11 градусів тепла, вдень — 17—19, на півдні — до +20, у Криму — до +24. Вітер південний, 5—10 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 6 ТРАВНЯ

■ **1686.** Московія і Польща уклали «Вічний мир», за яким поляки визнали втрату Лівобережної України, Києва, Запоріжжя, Чернігово-Сіверської землі з містами Черніговом і Стародубом. ■ **1910.** Пішов із життя Борис Грінченко — український письменник, педагог, лексикограф, літературознавець, етнограф, історик, публіцист, укладач чотиритомного тлумачного «Словаря української мови». ■ **1921.** РНК УСРР прийняла постанову «Про забезпечення родин робітників та службовців на випадок смерті годувальника». ■ **1995.** Пішов із життя Михайло Харченко — червоноармієць, повний кавалер ордена Слави.

ПОДРОБИЦІ

На противагу пропаганді Кремля

В Івано-Франківську презентували тритомне видання «Чекістське досьє окупованої України».

Автор книги, заступник голови Всеукраїнського товариства «Меморіал» Роман Круцик **(на знімку)** запропонував провести паралелі між окупацією України минулого століття та сучасними подіями. Унікальний збірник матеріалів вдалося опублікувати завдяки тривалій роботі науковців київського «Меморіалу». Вони опрацювали 56 томів документів з Державного галузевого архіву СБУ. У трьох томах збірника представлено фотокопії понад трьох тисяч так званих паспортів областей України, де описано особливості всіх регіонів — географію і клімат, населення, його національний склад, економіку та господарство. На переконання автора, завдання такої «паспортизації» полягало в тому, щоб на основі об'єктивної інформації забезпечити надійну «радянізацію» українських земель та попередити прояви визвольних устремлінь українців. На доказ останнього свідчить коротенька цитата з книги: «Найбільший супротив проти СРСР чинили осередки організації українських націоналістів Донеччини. Зважаючи на шалений опір, Москва не вірила, що їй вдасться втримати Україну у складі СРСР. І особливо це стосувалося Східної України».

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Фото Миколи МАЦЮКА.

До лісівників по натхнення

ДОСВІД

Маневицьке державне лісове господарство — найбільше на Волині. Створене воно в 1939 році на базі Троянівського і Чарторийського державних надлісництв Польщі, до нього увійшли також ліси, що належали селянам і акціонерним товариствам. Територія лісгоспу становить понад 52,5 тисячі гектарів.

Маневицький держлісгосп славиться не лише тим, що тут уміють вирощувати ліс, а й глибиною переробки його ресурсів. Тут розпилюють колоди на дошки, європіддони, виготовляють консерви з дикорослих ягід, грибів, консервують березовий сік. Зокрема вже цієї весни виготовили 400 тонн цілющого березового напою, з яких 360 тонн відправили в Польщу. А нещодавно відновлено роботу теплиці, відкрито після реконструкції робітничу їдальню.

Ще одна приємна подія сталася тут цими днями. Після кількох років простою почали випуск хвойного екстракту, який використовують як дієвий лікувальний засіб. Начальник дільниці Марія Яковлєва розповідає, що свого часу його охоче купували всі аптеки України, є замовлення і нині. Сировини не бракуватиме, адже після рубок залишається багато хвої. Раніше її просто спалювали, тепер і вона йде на переробку **(на знімку)**. Освоюють тут і теплицю, яка багато років не використовувалася. Частина її площі буде відведена для вирощування ранніх овочів для робітничої їдальні.

— Хочемо, щоб наші працівники мали де смачно і недорого пообідати, — розповів директор лісгоспу Володимир Радіон. — Щоб здешевити харчування, використовуватимемо і свої продукти. Подбали, щоб зал мав приємний естетичний вигляд, зручні меблі, а кухня — нове обладнання.

Скориставшись завершенням опалювального сезону, тут готують до роботи новий котел. Паливо, звичайно ж, своє, здебільшого — відходи деревообробки.

Приємно було відзначити, що попри складну ситуацію в державі підприємство постійно нарощує виробництво продукції, опановує нові її види. У цьому велика заслуга керівника лісгоспу Володимира Радіона, який пройшов усі щаблі виробничої кар'єри, починаючи з робітничих, і вже два роки очолює колектив лісівників. Володимир Олександрович прекрасно знає виробництво, вміє зацікавити людей. Саме завдяки йому в лісгоспі відбуваються зміни на краще.

Підприємство щороку висаджує ліси на площі кілька сотень гектарів. До речі, понад 21 тисяча місцевих борів — рукотворні. Маневицькі ліси славляться також своїми грибними місцями, щедрими на цілющі ягоди чорничниками. Приємно, що лісове господарство працює на перспективу, робить усе, щоб зберегти і примножити природні багатства.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

Із прохідної — на вихідний, і народ — на город!

БАЛАНС МІСЯЦЯ

Не знаю, якщо і є в нашій країні День городника, то він напевне припадає на травневі свята. Робітники й службовці масово схопилися за граблі й лопати, щоби закласти на своїх сотках основи власної економіки, зважаючи на негаразди в народному господарстві. Тож слава українським чорноземам! Слава землі, яка щедро родить картоплю, капусту, моркву й інший валовий внутрішній продукт, дає нам можливість створити стратегічний запас, з яким і в майбутнє крокувати не страшно!

Тому й ми підбиття економічних підсумків квітня розпочнемо із втішної аграрної інформації, яку можна вважати ***оптимізмом місяця.*** Від початку нинішнього маркетингового року (з липня) за кордон продано 29,3 млн. тонн хлібних культур. А в січні-лютому (поки що оприлюднено статистику тільки за перші два місяці 2015-го) частка сільськогосподарської продукції в експорті українських товарів становила аж 37,9%. У цьому місці так і хочеться проголосити, як це зазвичай бувало на травневих демонстраціях: «Ура, товариші!» Ось вона, міць аграрного сектору, який утримує зовнішньоекономічний баланс країни! Проте ні. Прорив свідчить не так про успіхи АПК, як про провал інших галузей економіки, тієї самої металургії.

Наш після- або передсвятковий рейтинг (кому що подобається) продовжимо приємними звістками. ***Тенденція місяця:*** національна валюта за курсом Нацбанку зміцнилася майже на 2,4 грн., до 21,04 грн. за долар. Слава Богу, дещо вщухла паніка, коли на міжбанку за один «зелений» давали 31 грн., а на «чорному» ринку курс доходив до 40. У такого позитива є економічні чинники. **По-перше,** як уже було сказано, триває активний експорт зернових, що поповнює країну валютою. **По-друге,** закінчився опалювальний сезон, і Україна скоротила імпорт газу. Не скуповують на міжбанку у величезній кількості долари для оплати за блакитне паливо, що сприяє зміцненню гривні. **По-третє,** слава не тільки Всевишньому, а й хитрим банкірам. Традиційно перед низкою свят вони знизили курс. Великі фінансові установи країни давали за долар лише по 20 гривень. Бажаючи веселитися, народ був змушений погоджуватися з не зовсім вигідними умовами.

На продовження банківської теми — така цікава ***арифметика місяця.*** За оцінками, на території України в обігу перебуває 92 млрд. доларів. Тільки торік з валютних депозитів мешканці країни забрали 9 млрд. Ще 3 млрд. було куплено готівкою. Для порівняння, на руках в українців перебуває майже 280 млрд. грн. Водночас, якщо всі наявні в країні долари перевести в гривні за офіційним курсом, то виявиться, що ця грошова маса перевершує гривневу десь усемеро. Яскравий приклад, якій валюті громадяни більше довіряють. До речі, на кожну людину припадає понад дві тисячі доларів. Шкода, що це в середньому. Зрозуміло, що одні, в найліпшому разі, накопичили 200—300 доларів, а для інших, з їхніми заощадженнями, жодна криза не страшна.

Перспективою місяця можна вважати газові закупівлі. Україна за квітень імпортувала 1,5 млрд. кубометрів. В основному з ЄС, переважно — зі Словаччини. У Росії купили менш як триста кубів. Загалом, порівняно із січнем-лютим, поставки блакитного палива із РФ скоротилися втричі. Хоча й потеплішало, потрібно все-таки робити запаси на майбутню зиму. Одне з пояснень, чому ми не закачуємо газ на повну потужність — є надія, що ціни на енергоресурс за кордоном ще знизяться.

Подорожчанням місяця я б назвала підвищення тарифів на комунальні послуги. Той самий газ для побутових споживачів підстрибнув з майже 1,2 грн. до 7,188 грн. за куб. Можна припустити, виходячи з помітного зростання цін на газ і електроенергію, їх споживання значно скоротиться. Заощаджувати буде що й у травні — подорожчала вода. На скільки — залежить від регіональних водопостачальних підприємств. Єдиних цифр немає. Приміром, у Києві гаряча вода підвищилася в ціні на 60—70%. Нові тарифи встановлюються не тільки з урахуванням зростання вартості електроенергії, а й валютних кредитів низки водоканалів. Що більше їх у підприємства, то дорожча вода. За всі реконструкції та модернізації сповна заплатить споживач. І за валютну нестабільність також. Адже якщо деяким водоканалам удалося залучити доларові позики по 8, то віддавати доведеться по 24 грн. Всюдисуща американська валюта й тут не дає спокою споживачам.

Одними із ***найголовніших фінансових подій місяця*** стали саміт Україна—ЄС і Міжнародна конференція на підтримку нашої країни, що відбулися в Києві. Українська влада намагалися не тільки отримати політичні гарантії, а й постійно нагадувала про необхідність інвестицій в Україну. Звісно, такі дипломатичні реверанси дають свої плоди — місія МВФ розпочне роботу в Києві вже 12 травня. А ще у квітні країна ***(заява місяця)*** дізналися від Валерії Гонтаревої, що економіка вже сягнула дна. Щоправда, глава Нацбанку й обнадіяла: мовляв, із другого кварталу очікується поступове відновлення економічної активності. І тут від себе хочеться додати: **було б непогано, щоб іноземні кредити посприяли від цього дна відштовхнутися, а не топили нас далі, сприяючи корупції.**

Сподіваюся, читач зрозумів, про що це я...

Підсумовувала **Галина КВІТКА.**

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Алла ДОДАТКО, Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 18 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 14 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 45 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк:
ТОВ «Поліпрінт»,
04074 м. Київ, вул. Лугова, 1а,
тел. (044) 464-17-89,
факс (044) 464-17-91
poliprint@ukr.net

Зам. 4945

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

